

OP DROOG ZAAD

Door Luc KERKHOF

PERSONAGES:

(4D & 4 H)

LEO : 28

CONNIE : 25, zijn vrouw

FIRMIN : 30, vriend van Leo

LISA-LISA : 28, vaste vriendin van Firmin

MIE : 40, buurvrouw

TOEBAK : 45, buurman

YVONNE : 55, moeder van Connie

KAPITEIN : 60, vader van Connie

DECOR:

Modern ingerichte woonkamer. Links; deur naar de wapenkamer. Fond; sas naar hall. Rechts; deur naar keuken, deur naar slaapkamer. Het interieur bestaat uit een salon, een tafel met stoelen en een dressoir. Er hangen enkele moderne schilderijen tegen de muur. Bij de opening naar hall is er een klein maar venijnig trapje voorzien. Er is hier duidelijk veel geld besteed aan het rijkelijk gevulde interieur.

NOOT VOOR DE REGIE:

Het contrast tussen enerzijds Connie & Leo en anderzijds Mie & Toebak moet duidelijk overkomen qua kleding, handelingen en taal.

EERSTE BEDRIJF**AVOND****RADIOBERICHT met gesloten doek:**

Onderzoek wijst uit dat het slecht gesteld is met de vruchtbaarheid van de mannen in de geïndustrialiseerde wereld. Er zijn zelfs wetenschappers die voorspellen, als de kwaliteit van het mannelijk zaad blijft achteruitgaan, dat binnen vijftig jaar géén voortplanting meer zou mogelijk zijn. Dat klinkt behoorlijk dramatisch. De verontreiniging van ons milieu zou de grote schuldige zijn.

(Op de achtergrond staat een omgekeerde schilderij tegen de muur. Aan de andere kant van de kamer ligt een boormachine op de grond. Leo zit aan tafel en poetst een antiek zwaard op terwijl hij naar het plafond staart. Er steekt een stylo in z'n mond en vóór hem ligt papier op tafel. Hij denkt duidelijk na terwijl hij z'n stylo met z'n tong van links naar rechts beweegt, vindt iets en noteert dat snel)

LEO: (op rijm) "Op een wip zit ik in m'n slip". (herhaalt enkele keren of het goed in de mond ligt) Nee, dat is 't ook niet. (doorstreept de tekst, dan weer op rijm) "Bij Van Meeuwen verkopen ze geen suikergoed, maar lingerie en ondergoed". (dan met gebaren, nog steeds op rijm, gebruikt z'n zwaard) "Mevrouw, let op uw fruitkraam en koop vandaag nog uw beha in reklaam".

(deurbel rinkelt. Leo gaat openen, neemt z'n zwaard mee. Hij laat Toebak en Mie binnen. Toebak draagt steeds een zwarte baret die scheef op z'n hoofd staat, een velouren broek en een paar legerbotines zonder nestels. Hij zit bijna constant met de handen in z'n zakken. Mie heeft een volumineuze boezem en draagt een vuile schort en korte rubberen laarzen. Het zijn onmiskenbaar twee haveloze randgevallen van de maatschappij)

TOEBAK: (enthousiast met een carnavalsgroet) Alààààf...!

LEO: Goeieavond.

TOEBAK: Pas op met dat zwaard, hé Leo!

LEO: Ik ben 't aan 't oppoetsen.

TOEBAK: Jaja, maar voor dat ge 't weet zit ik en ons Mie er aan gespiesd gelijk ne saté. (plagend) Ons Mie zou daar niet mee misstaan, maar ik ben liever een blinde vink.

MIE: (ad trapje) Pas maar op voor dat trapke hier, Toebak!

TOEBAK: (te laat, struikelt bijna) Kunt ge dat niet wat vroeger zeggen, Mie?

MIE: Och, trek uw ogen open, blinde vink! (tot Leo) Is Connie niet thuis?

LEO: (kijkt op z'n horloge) Die is naar de gynaecoloog. (we merken aan z'n handelingen dat hij met rust wil gelaten worden)

(Leo zet zich aan tafel. Mie en Toebak zetten zich erbij)

MIE: Ze is toch niet zwanger?

LEO: Dat zou wel eens kunnen.

TOEBAK: (ontwaakt als het ware) Daar se..., de Leo zit binnenkort met nen blèter op zijne schoot!

LEO: Wordt dat niet stilaan tijd? Connie en ik zijn al 5 jaar getrouwd.

MIE: Dat zegt nog niks. Den Toebak en ik al 21 jaar.

TOEBAK: (pesterig) Ons Mie heeft liever kiekens en konijnen dan klein jong!

MIE: En gij dan, loebas?

TOEBAK: En voor die zware gymnastiek zo just voor 't slapengaan heb ik altijd geen goesting. Trouwens, als ik ons Mie in haren blote zie dan droom ik achteraf altijd van spoken en heksen.

MIE: Wat wilt gij daarmee zeggen, windkliever?

TOEBAK: Dat ga ik nu eens niet aan uwe neus hangen.

MIE: (tot Leo) Als uw vrouwke den dag van vandaag nog zwanger geraakt dan moogt ge van geluk spreken. Hebt gij het journaal op de radio deze avond niet gehoord? In 2050 is 't gedaan met vermenigvuldigen hé.

TOEBAK: (spottend met zwaar snurkend lachje) Da's niet erg, dan beginnen we maar met optellen en aftrekken! (met overdreven brutaal elleboogstootje) Hé Leo?

LEO: (raakt daardoor bijna in de problemen met z'n zwaard) Seffens ben ik de saté, hé Toebak!

TOEBAK: Sorry, sorry.

MIE: De kwaliteit van 't mannelijk zaad is naar de knoppen.

TOEBAK: Da's niet moeilijk. Ne vent is maar alleen geboren om te werken.

MIE: Dat moet gij zeggen, lamzak! Ge ligt van 's morgens tot 's avonds in den hof onder de pruimenboom.

LEO: Is dat dan de reden waarom er bij u nooit kindjes gekomen zijn?

TOEBAK: Wij willen geen kinderen. Hé Mie...?

MIE: Nee, die zijn er toch al te veel.

TOEBAK: Wie gaat die later te eten geven? En daar is geen werk.

MIE: 't Worden allemaal armoelijders. Sukkelaars die gene kant kunnen raken.

TOEBAK: (minder overtuigend) Komt daar nog bij dat mijn machien kapot is!

MIE: Da's maar normaal als ge altijd met de handen in uw zakken loopt.

TOEBAK: Mie, ik steek mijn handen nog altijd waar dat ik wil hé! Ik zeg toch ook niet waar dat gij uw handen moet steken!

LEO: (tot Toebak) Wat bedoelt ge met 'uw machien is kapot'...?

MIE: Verstaat ge dat niet? Zijnen bareel is dicht.

LEO: Zijnen bareel...?

MIE: Z'n ding kan alleen nog maar dienen om aan de kat te geven!

TOEBAK: 't Is al goed, Mie. Ge moet hier mijnen hele register niet gaan blootleggen hé. (tot Leo) Zèg, wat moesten wij komen doen, want ge stond precies nogal te springen aan den telefoon?

LEO: Ge moet een gaatje boren in de muur om een schilderij van Connie op te hangen.

TOEBAK: In gaatjes ben ik altijd ne straffe geweest hé.

LEO: Normaal doe ik dat zelf maar nu heb ik gene tijd. Ik moet voor "lingerie Van Meeuwen" nog ne reclameslogan zoeken. Luister maar eens efkes en zeg wat ge ervan vindt. (leest op z'n formulier) "Op een wip zit ik in m'n slip".

TOEBAK: Nee, dat is 't niet! Dat 'wippen' is er teveel aan.

LEO: En dit? "Bij Van Meeuwen zit ge goed met lingerie en ondergoed".

MIE: Dat rijmt wel..., maar da's ook alles.

LEO: (op rijm) Bij Van Meeuwen zorgt men al eeuwen dat de klant, soms galant soms pikant, gekleed is aan de onderkant".

TOEBAK: Komt er nog iets?

LEO: Nee.

TOEBAK: En dat van den bovenkant?

LEO: Daar moet ik nog iets voor zoeken.

MIE: 't Zou iets moeten zijn waar dat de mensen van wakker liggen.

TOEBAK: Nochtans, dat fameus ondergoed van Van Meeuwen is ook niet meer wat 't geweest is.

LEO: Waarom niet?

TOEBAK: De laatste onderbroek die ons Mie daar voor mij gekocht heeft is na ene keer wassen veel te groot geworden. Als ik ze fatsoenlijk optrek komt ze bijna tot onder m'n kin. Een tentzeil heeft er niks aan.

MIE: 'k Zal voor u eens een tanga-broekske gaan kopen, dan is dat gezaag gedaan!

TOEBAK: Ge kunt er bijna met paard en kar in ronddraaien. Als ik ene keer nies dan hangt ze begot op m'n schoenen!

MIE: Begin niet te klagen, hé Toebak. Of ge wast uw onderbroeken de volgende keer zelf uit!

LEO: Maar ik word alleen betaald voor ne goeie reclameslogan.

TOEBAK: Wat vindt ge hiervan? (op rijm, geforceerd Nederlands) "Bij Van Meeuwen zijn het lullen, maar ze hebben verdomd goeie spullen".

MIE: (denigrerend) Meneer pastoor zegt ook eens iets daar!

TOEBAK: Weet gij 't weeral beter, Mie?

MIE: Ik ben een vrouw, en als ik daar met zone reclameslogan moet gaan ondergoed kopen, wel dan ga ik nog niet eens aan de vitrine kijken!

TOEBAK: (gespeeld treiterend) Ons Mie kan nogal klappen, hé Leo.

MIE: 't Was beter dat gij uwe mond zoveel niet open deed.

TOEBAK: (doet een nieuwe poging, op rijm) De bloemkolen van ons Mie zijn wat gezakt, maar met ne soutiens van Van Meeuwen was dat nooit gepakt!" (krijgt een tik van Mie) Ook weer niet goed zeker?

MIE: Snul...!

LEO: Precies dat den Toebak beter voor mijn baas kan gaan werken.

MIE: (pusht Toebak van zijn stoel) Kom luiwammes, we gaan er aan beginnen. (tot Leo) Welk schilderij moeten wij gaan ophangen?

LEO: 't Staat daar tegen de muur.

TOEBAK: (neemt schilderij op en monstert) Da's precies echte kunst. Heeft Connie dat geschilderd? Amaai..., die kent er ook iets van!

LEO: Wordt dat geen tijd? Ze is er al 10 jaar mee bezig.

TOEBAK: (ad schilderij) Daar kan ons Mie nog niet gaan naast staan. (toont nu het schilderij aan Mie, duidelijk zichtbaar voor publiek. Er staat een naakt vrouwenlichaam op afgebeeld)

MIE: (gepikeerd) Gij zult er wel kunnen gaan naast staan, vuile plekpot!

TOEBAK: Ernaast...? Erop ja...!

MIE: (met minachting) Blazer, dat ge daar staat! Ge zoudt nog niet eens weten wat ge ermee moest gaan aanvangen!

TOEBAK: Daar zoudt ge nog kunnen van verschieten, Mieke! Pas op, zo'n beeldjes maken soms dingeskes wakker die al jaren slapen hé!

MIE: Ook de dingeskes die al 10 jaar aan een stuk aan ne winterslaap bezig zijn misschien...? (bewondert het schilderij, dan tot Leo) Uw Connie kan toch schoon schilderen, hé Leo.

TOEBAK: (ad schilderij) Dat mens heeft nog gene lingerie nodig van Van Meeuwen! Hoe dat ze zoiets in elkaar steken, dat snap ik toch niet zenne!

MIE: Hoe zit 't, stoeffer? Gaan wij nog beginnen? Of ik zal die schilderij seffens eens rond uwe nek hangen!

TOEBAK: (een beetje bedeesd bij Leo) Leo..., eigenlijk willen we u bedanken omdat wij hier wat klusjes mogen opknappen tegen een kleine vergoeding.

LEO: Och, dat is graag gedaan. Tenslotte moet 't toch iemand doen hé.

MIE: En wij zijn toch burenen voor iets hé.

TOEBAK: Ge weet ook dat ik al jaren op de ziekenkas ben, hé Leo, en wat ze daar betalen..., daar kunt ge maar weinig potten mee breken. Laat staan, tussen uwen boterham leggen.

MIE: Ge moet al zien wat ge met dat preeke doet of ge gaat dood van den honger.

TOEBAK: Als ge zo eens graag ne vaste kok of nen butler of ne klusjesman of nen tuinier wilt aanwerven, dan vraagt ge 't maar aan ons, hé Leo. Wij staan altijd direct gereed hé.

LEO: Kunt gij dat?

MIE: Wat kan den Toebak nu niet? Zijne grote smoel houden, maar voor de rest alles!

LEO: Eigenlijk zijt gij toch twee contente mensen hé. Ge doet gewoon wat ge wilt. Ge zijt altijd gelukkig en ge leeft van den ene dag in den andere zonder problemen.

MIE: Ja, 't is bij ons wel niet zo schoon als hier, maar wij zijn content met hetgeen wij hebben.

TOEBAK: (vervolgt) En alles is betaald hé. Dat kunnen den dag van vandaag nog niet teveel mensen meer zeggen.

LEO: (wil terug aan 't werk) Zou 't nu mogelijk zijn om mij efkes met rust te laten, mensen? Ik moet nog nen tekst vinden voor Van Meeuwen hé.

TOEBAK: (schuift de opdracht door) Mie, laat die mens gerust en doe voort!

MIE: Hoe moet ik een gaatje boren in de muur? Met mijne vinger misschien?

TOEBAK: Met uwe mond zal dat slecht gaan, hé Mie!

LEO: De boormachine ligt daar al gereed.

(Toebak en Mie gaan het gaatje boren)

TOEBAK: (wijst een plaats aan met z'n vinger) Ik zie 't al. HIER moet dat gaatje komen. Mie, zet dat machien maar eens in eerste vitesse!

(Mie raakt toevallig de rug van Toebak met boormachine)

TOEBAK: Niet bij mij, hé Mie! Want als ik dan moet niezen dan vliegt er alles langs achter uit!

MIE: (jennend) Ik zal seffens eens een gaatje bijmaken in uwe kop!

TOEBAK: Ja, en dan gaat al mijn verstand vliegen. (neemt de boormachine over)

Kom, laat mij dat maar doen, want jij zijt in staat om door mijne vinger te boren!

MIE: Wat moet ik dan doen?

TOEBAK: Plakt gij uwe vinger daar maar eens tegen de muur!

(Mie plaatst haar vinger tegen de muur. Toebak wil boren maar de buste van Mie zit in de weg voor de elleboog van een stuntelende Toebak)

MIE: Duurt dat nog lang? Ik krijg al krampen in mijne vinger.

TOEBAK: Ik ben niet gevogeld door nen haas, hé Mie.

MIE: Oh nee? Op die tijd broedt een kieke haar eieren uit.

TOEBAK: Da's niet moeilijk, ik zit altijd met mijnen elleboog tegen uwe groentewinkel!

MIE: Zorg maar dat gij niet met uw tong tussen dat machien zit, want uwen bebbel staat vandaag weer niet stil! Tettergat...!

TOEBAK: (wil de boormachine aanzetten maar dat lukt hem niet) Wat is dat nu...? Dat ding marcheert niet.

MIE: Zit daar wel naft in?

TOEBAK: (dan tot Leo) Moeten wij dat machien zelf in gang lopen?

LEO: (zwaar zuchtend) Nee, ge moet dat ding in een stopcontact steken.

MIE: Toebak, gij se lompe boer dat ge daar staat!

TOEBAK: (dreigt met boormachine naar Mie) Dat moet gij geen twee keren zeggen of ge staat hier seffens alleen, hé madameke...!

MIE: Peuh..., dan gaat 't misschien vele beter!

LEO: (krijgt het op z'n heupen, wordt ongeduldig, leidt hen naar deur van wapenkamer) Kom mensen, hang dat schilderij maar op in de wapenkamer!

TOEBAK: Jamaar Leo, da's zo gebeurd zenne.

LEO: (kordaat) Nee Toebak! Ik kan hier nog niet eens fatsoenlijk meer nadenken met uw gekibbel.

TOEBAK: Allé, vooruit met de geit. Mie, maak dat ge met dat schilderij naar de wapenkamer zijt!

(Mie neemt het schilderij mee, Toebak duwt haar ook nog de boormachine in handen. Ze gaan richting wapenkamer, Mie loopt door, maar Toebak sluit de deur achter haar en komt stiekem terug tot bij Leo die weer aan tafel zit)

LEO: Wat nu nog, Toebak?

TOEBAK: (tovert seksboekje tevoorschijn van onder z'n trui en toont dat watertandend aan Leo) En wat vindt ge van DIT boormachien...? Kijk eens wat ne voorgevel dat die heeft! Dat zijn geen vodden, hé Leoke. (flickert met z'n ogen) Daar gaan ze van open hé!

LEO: (ongeïnteresseerd) Is dat wel gezond voor u, Toebak?

TOEBAK: Nee zeker! Sinds dat dat boekske onder m'n kopkussen ligt slaap ik vele beter.

LEO: Als IK zoiets onder m'n kopkussen leg dan heb ik genen tijd meer om te slapen!

TOEBAK: (ad boekje) Niks van tegen ons Mie zeggen hé.

LEO: Neenee, en laat me nu hier maar eens efkes nadenken.

TOEBAK: Leo, 'k zou u eens iets moeten vragen.

LEO: Doe dat dan, maar wacht er niet te lang mee zodat ik hier kan verder werken.

TOEBAK: (aarzelend op z'n sokken) Kunt gij... zoals ne goeie wapenkenner... MIJN wapen ook eens niet op punt stellen, Leo?

LEO: (verbaasd) Wat zijt gij van plan...?

TOEBAK: Met 't vallen van de bladeren en 't botten van de bomen draai ik maar op halve kracht, ziet ge. Daar scheelt iets aan 't binnenwerk maar ik weet niet wat!

LEO: Laat u dan eens onderzoeken bij nen dokter, hé Toebak.

TOEBAK: 'k Moet van doktoors niks weten! Dat zijn bloedzuigers!

(Mie komt stil achter z'n rug van wapenkamer)

MIE: Speelt gij nog mee, profiteur? Of moet ik weer alles alleen doen, zoals gewoonlijk?

TOEBAK: (stopt z'n seksboekje snel terug onder z'n trui) Mijnen baas zit er nogal achter, hé Leo.

(deurbel rinkelt. Leo wil gaan openen maar Toebak duwt Leo terug op z'n stoel)

TOEBAK: Blijf maar zitten. Ik zal wel opendoen.

(Toebak laat Yvonne en de Kapitein binnen. De Kapitein is lichtjes gestoord, draagt steeds z'n uniform van legerofficier en heeft veel medailles op z'n borst. Hij heeft een snorretje, draagt een brilletje en heeft steeds z'n dirigeerstokje bij zich dat hij hautain hanteert. Yvonne is de klassieke schoonmoeder met haar ongeremde opmerkingen. Yvonne wil direct tot bij Leo gaan, Toebak houdt haar vrij brutaal tegen)

TOEBAK: Ge moogt de Leo niet storen vandaag!

YVONNE: Waarom niet?

TOEBAK: Hij heeft teveel werk! Ziet gij dat niet?

YVONNE: Wij zijn wel zijn schoonouders hé!

TOEBAK: Oh ja? (pesterig) Ge ziet er zo uit!

(Yvonne flitst naast Toebak en presenteert haar wang aan Leo voor een kusje)

YVONNE: Dag jongen. (minder luid ad Toebak en Mie) Wanneer gaat ge die vuil sloebers nu eens eindelijk buitengooien?

LEO: Dat zijn onze burens hé.

YVONNE: Dat is nog geen reden om de boel hier te laten besmetten met ongedierte en ander vreemd gespuis.

LEO: Mie, kunt ge efkes voortdoen in de wapenkamer? En pak den Toebak ook maar mee!

TOEBAK: Jamaar, wil ik efkes het woord doen tegen het bezoek? Dan kunt gij ondertussen toch voort werken.

LEO: Nee Toebak, dat zal ik wel doen.

YVONNE: (met schofterige smile ad Toebak) Ik wil met hem niet praten!

KAPITEIN: Ik wel!

YVONNE: (korzelig tot Kapitein) Nee, gij ook niet! (bekijkt Mie en Toebak vanuit de hoogte) Wat komen die hier trouwens doen?

MIE: De klusjes opknappen, madam.

TOEBAK: Alles wat krom is maken ons Mie en ik weer recht.

YVONNE: Ja, dat ken ik! En alles wat recht is terug krom zeker?

TOEBAK: Ge moet ons capaciteiten niet onderschatten, madameke. Als ge graag hebt dat wij uwe 'kom eens voor' wat omhoog brengen, uwe kromme neus wat afronden en uwe voorgevel wat bijplakken want daar komen precies al wat barsten en scheuren in, dan vraagt ge 't maar!

YVONNE: (haalt zwaar uit) Onbeschofterik...!

LEO: Kom Toebak, maak dat ge naar de wapenkamer zijt!

MIE: We mogen toch reklaam maken voor onze winkel, hé Leo.

LEO: (gemeend) Trap 't af voor ik hier uit m'n krammen schiet!

TOEBAK: Kom Mie, als ze beginnen te schieten dan zijn we weg hé.

(Toebak en Mie in snel tempo af naar wapenkamer. De Kapitein steekt onder volgend gesprek een sigaar op en blaast enkele keren de rook richting Leo die daardoor moet hoesten)

YVONNE: Waarom laat gij zo'n schunnig volk binnen?

LEO: Ge weet toch dat ik 't druk heb met mijn werk. 't Is al zo erg dat ik twee dingen tegelijk moet doen. Reclameslogans zoeken en m'n antieke wapens opblinken.

YVONNE: En waar zit ons Connie?

LEO: Die is naar de gynaecoloog.

YVONNE: (verbaasd) Ge gaat me toch niet vertellen dat ons Connie zwanger is?

LEO: Dat zullen we seffens weten als ze thuiskomt.

YVONNE: Dat werd eigenlijk wel tijd, hé jongen!

KAPITEIN: Dan zal 't wel ne soldaat worden.

LEO: Oh ja? En als 't dan een meisje is?

KAPITEIN: Meisjes kunnen tegenwoordig ook in 't leger.

LEO: Ik wil dat mijn kind studeert voor een fatsoenlijke job waarvoor het vereist is dat ge een beetje intelligent zijt.

KAPITEIN: (tot Yvonne, ad Leo) Hoort ge wat die zegt...?

YVONNE: (tot Leo) Ge moogt niet zo minachtend praten over een legerofficier met pensioen als ge zelf nog niks bewezen hebt in 't leven!

LEO: Nee, dat zie ik wel aan hem daar! (ad Kapitein) Het leger heeft hem zo zot als een deur gemaakt.

YVONNE: Ge moest eens weten wat hij allemaal voor u deed. Gisteren is hij voor u zelfs naar een antiekbeurs geweest op zoek naar oude wapens. (tot Kapitein) Laat maar eens zien wat ge gevonden hebt voor Leo.

KAPITEIN: (haalt een oud pistool tevoorschijn) Wat vindt ge hiervan? Het past misschien wel in uw collectie.

LEO: Toch nog ene die aan mij denkt. Merci.

KAPITEIN: (verbetert) Merci Kapitein!

LEO: (zuchtend met tegenzin) Merci Kapitein.

KAPITEIN: Zo wil ik 't horen van mijne schoonzoon. (met borst vooruit, toont z'n medailles) Ziet ge dat hier allemaal hangen? Vergeet niet dat mensen als ik ervoor gezorgd hebben dat gij in een vrij land woont, hé snotaap.

LEO: (tot Yvonne) Hij mag ook wel eens op z'n woorden letten hé!

YVONNE: (minder luid) Och, til daar toch niet zo zwaar aan. Ge weet dat hij iets mankeert.

LEO: Is dat een reden om zo op mijne kop te laten zitten?

YVONNE: Gij zijt ook geen heilige pastoor, hé jongen. 't Werd trouwens hoogtijd dag ge aan de wens van ons Connie ging voldoen. Ge weet dat ze graag kinderen heeft. Waarom begint ge er dan niet vroeger aan?

LEO: Ik ben geen tovenaer hé. Daar is trouwens iets anders voor nodig dan een antiek wapen.

YVONNE: En dat hebt gij niet zeker...?

LEO: Ja, ik heb dat toevallig ook, want ik ben ne jongen. (beetje gefrustreerd) Moet ik 't laten zien misschien?

YVONNE: (schrikt) Nee...! Ge zijt weer zo onbeleefd vandaag?

LEO: Denkt ge dat ik ook geen kinderen wil? Wel tien! Maar daarom komen ze nog niet als ge efkes met uw ogen flikkert!

YVONNE: Gij zijt nooit nen ideale schoonzoon geweest, Leo. Ons Connie is directiesecretaresse. En wat is er van u geworden?

LEO: Ik zit in de reclamewereld.

YVONNE: Dat is niet vet hé.

LEO: Ik verdien toch goed mijne kost..., als ik rustig kan werken tenminste. Maar meestal komt er zich hier wel iemand bemoeien over hoe wij 't moeten aan boord leggen. En dat staat me helemaal niet aan!

KAPITEIN: We zullen de legerdienst eens terug gaan invoeren!

LEO: Dat zult gij als gepensioneerd legerkapitein wel kunnen. 'k Verschiet ervan dat die hoge pieten van 't Belgisch leger kunnen lezen en schrijven!

YVONNE: En ge moet onze pa zo niet tegenspreken! Ge weet dat 'm daar niet goed tegen kan.

LEO: Ik kan er ook niet tegen dat ze mij altijd uitkafferen voor niksnut!

YVONNE: Goed, als wij niet gewenst zijn dan stappen we maar eens op. En bedankt voor de koffie.

LEO: (verwonderd) Koffie...? Welke koffie...? Hebt gij koffie gedronken?

YVONNE: Nee, maar ik had wel goesting voor koffie.

LEO: Ik ook.

YVONNE: Waarom presenteert ge dan geen kopke?

LEO: (toont z'n handen) Zèg, ik heb er maar twee hé.

KAPITEIN: (pleegt mislukt grapje) Onze kater ook, maar die is ze kwijt van verleden week bij de dierenarts, ha ha. (stuit op vurige blik van Yvonne) Sorry, 't was eruit voor ik 't wist!

LEO: En gij kunt toch ook koffie zetten!

YVONNE: Wij zijn de gasten. Als ik naar hier moet komen om voor meid te spelen dan blijf ik liever thuis.

LEO: Okee, dan zijn wij tenminste gerust.

YVONNE: (beetje dreigend) Wat zegt ge daar...?

LEO: (beheerst zich) Niks.

YVONNE: (tot Kapitein) Kom, we gaan naar huis!

(Kapitein en Yvonne af langs hall. Als ze weg zijn maakt Leo een obscene gebaar naar de hall)

LEO: Daar se...! Ge kunt den boom in met uwe maffe Kapitein...!

(Leo schrikt als Yvonne plots terug naar binnen komt)

YVONNE: En als... (Leo veinst snel een ander gebaar met z'n arm) ...Wat is dat daar met uwen arm?

LEO: (verzint snel) Krampen van dat zwaard op te poetsen!

YVONNE: Als ons Connie zwanger is verwacht ik zonder commentaar vanavond nog een telefoontje van u hé! (weer af langs hall)

LEO: (zucht, droogt z'n bezweet gelaat, noteert dan) Bij Van Meeuwen..., bij Van Meeuwen hebben ze 't gevonden... (deurbel rinkelt, Leo vervolgt zuchtend op rijm)... daar rinkelt de deurbel om de tien seconden...! (staat recht, dan boos bij zichzelf) Hoe kan ne mens hier nu toch eens rustig werken...?

(Leo laat Firmin en Lisa-Lisa binnen)

LISA-LISA: Dag Leo. (kusje)

LEO: Dag Firmin. Dag Lisa-Lisa. Pas op voor 't trapke hé!

LISA-LISA: Connie niet thuis?

LEO: Nee, ze zit bij de gynaecoloog.

FIRMIN: Ge gaat me toch niet vertellen dat er een kindje op komst is hé?

LEO: Wordt dat genen tijd?

LISA-LISA: Oh Leo, ik ben echt blij in Connie haar plaats. (geeft Leo weer een kusje)

LEO: Gij kust wel graag hé.

LISA-LISA: Waarom niet? Bij zo'n blijde gebeurtenis mag dat toch wel hé.

LEO: De blijde gebeurtenis is er pas als 't kindje op de wereld komt.

FIRMIN: Ik kus ook graag.

LISA-LISA: Oh Ja...? Dan moet ge dat maar eens ne keer meer doen, hé Firmin.

FIRMIN: Vertel me dan eens hoe? Gij zijt bijna nooit thuis.

LISA-LISA: Ik heb gisteravond lang in bed liggen wachten, maar meneer Firmin blijft tot drie uur deze nacht weg van de reünie van schoolvrienden.

FIRMIN: Had ik dat geweten!

LISA-LISA: Da's larie en apekool, Firmin. Ge zijt thuisgekomen en ge zijt direct in slaap gevallen, ja.

FIRMIN: Omdat ik iets teveel gedronken had.

LISA-LISA: Ge had niet gedronken, want dan ruik ik 't wel. De geur die rond uw lichaam hing was geen alcoholgeur, maar vrouwenparfum.

FIRMIN: Da's niet moeilijk. Toevallig zaten er vroeger ook meisjes bij mij in de klas.

LISA-LISA: Hoelang hebt ge 'r tegen gehangen? Heel de avond?

FIRMIN: Wat moet ik anders doen als ze me vragen om te dansen? Dan durf ik niet op mijne stoel blijven zitten zenne!

LISA-LISA: In elk geval, als gij alleen op stap moogt gaan, dan ga ik daar ook mee

- beginnen.
- LEO: (tracht te bedaren) Ge moet niet naar hier komen om ruzie te maken, hé mensen.
- FIRMIN: Een klein meningsverschil is er al eens in de beste families.
- LISA-LISA: Nee, we kunnen beter wat praten over het toekomstig vaderschap van Leo.
- FIRMIN: Hoe gaat ge 'm noemen?
- LEO: Wie?
- FIRMIN: De kleine natuurlijk.
- LISA-LISA: Ik zou durven voorstellen om ne moderne naam te nemen. Neem nu bijvoorbeeld 'Firmin!' Op wat trekt dat? 't Is precies of dat ge op uwen hond roept.
- FIRMIN: Ik kom toch altijd als ge roept. En dat kunt gij van elke hond niet zeggen!
- LISA-LISA: Gij komt alleen af als gij goesting hebt. En dat kunt ge wèl van veel honden zeggen!
- FIRMIN: Wie zegt zoiets?
- LISA-LISA: Gisteravond had ik u nodig, Firmin. En ge waart er niet!
- FIRMIN: (mislukte grap) Was 't dan weer van de zelfbediening, ha ha?
- LISA-LISA: Gij blijft niet lachen, Firminke! Daar gaat een tijd komen dat gij ook niks anders meer kunt doen dan de hand aan u zelf slaan!
- FIRMIN: Als ik op elk moment van den dag voor u moet klaar staan dan had ik geen dierenarts moeten worden.
- LISA-LISA: Ge houdt van uw vrouw of ge houdt er niet van! 't Is één van de twee! Niet waar, Leo?
- LEO: (wil zich in geen geval mengen) Wel euh...
- FIRMIN: Nu overdrijft ge, hé Lisa-Lisa! Ik als brave huisvader wil steeds de kerk in 't midden houden, maar als gij zo natrapt dan begin ik aan onze relatie te twijfelen.
- LISA-LISA: We zijn al jaren bij elkaar en ge vraagt me nog niet eens wanneer we gaan trouwen. Soms denk ik dat wij enkel samenwonen om die jachthonden van de fiscus te ontlopen.
- LEO: Mensen, vergeet niet als ge trouwt dat ge dan ook met schoonouders zit hé. En als die zich beginnen te bemoeien met 't huishouden dan zijn er momenten dat ge aan moord begint te denken! Da's nog tien keer erger dan de fiscus!
- LISA-LISA: Connie zal blij zijn nu ze zwanger is.
- LEO: Ik HOOP dat ze zwanger is. We hebben deze maand elke avond op de wip gezeten. Als 't nu niet gelukt is dan weet ik ook niet meer van welk hout pijlen maken.
- FIRMIN: Die natuurlijke manier van voortplanten is nog altijd meer rechtschappen dan bij de moderne koeien. Daar gebeurt tegenwoordig alles met kunstmatige inseminatie.
- LEO: Ja, als dierenarts weet gij daar natuurlijk alles van.
- FIRMIN: Bij een koe wordt dat zaad van de stier ingebracht. En dan...
- LISA-LISA: (onderbreekt zuchtend) Firmin, ge gaat toch weer niet beginnen leuteren over uw werk hé.
- FIRMIN: Lisa-Lisa, ik ben hier den dierenarts en als de mensen zich interesseren aan zo'n ingreep dan wil ik dat voor hen met alle plezier van naaldje tot

- draadje uitleggen.
- LISA-LISA: Begin dan maar bij 't begin en leg dan ook maar uit hoe ge zaad aftapt bij de stier.
- LEO: Nee, dat stadium ben ik al gepasseerd.
- FIRMIN: De zaadcel van de stier gaat op zoek naar de eicel van de koe en als die elkaar vinden dan is 't koekenbak!
- LEO: Koekenbak...? Kalf zeker!
- FIRMIN: Dat is naargelang hoe ge 't bekijkt. Voor de vegetariërs is dat niks meer dan koekenbak.
- LEO: En als die gewone methode van voortplanten bij ons Connie nu eens niet wil lukken?
- LISA-LISA: Maar ze is zwanger, zegt ge net?
- LEO: Ik HOOP natuurlijk dat ze zwanger is. Voor mij. Maar voor haar nog meer. We zullen seffens wel weten wat de gynaecoloog gezegd heeft.
- FIRMIN: Ge hebt nog alle kansen want als die manier van bevruchten niet wil lukken dan is er nog het IVF.
- LEO: En wat is dat? Een nieuwe politieke partij...?
- FIRMIN: Nee, dat is een proefbuisbaby. Dat is een buisje waar men...
- LISA-LISA: (onderbreekt) Vertel maar verder dan ga ik efkes naar 't toilet. Ik heb die dingen toch al honderd keer moeten horen. (af naar keuken)
- FIRMIN: (gaat aan de keukendeur luisteren, dan stil geniepig tot Leo) Dat feestje van schoolvrienden gisteravond, pffft...! 't Waren meer de schoolvriendinnen die uit de band sprongen.
- LEO: Goed geweest?
- FIRMIN: Fan-tas-tisch...!! Alles erop en eraan!
- LEO: (te luid) Wie was er allemaal?
- FIRMIN: Ssst..., niet te luid spreken!
- LEO: Waarom niet?
- FIRMIN: Daarom...! (haalt enkele bezwarende foto's uit z'n binnenzak en toont die glunderend)
- LEO: (bekijkt de foto's, dan verbaasd) Maar... Maar dat zijt gij met een vreemde griet...
- FIRMIN: (vervolgt stralend) Ja..., in 't bed!
- LEO: (verontwaardigd) In 't bed...? Ge had 't daar precies wel warm hé. Ge hebt zelfs allebei uw kleren uitgetrokken!
- FIRMIN: Een bed dient niet alleen om in te slapen, hé Leo. Daar gebeuren nog andere dingen. En die zijn potverdorie vele plezanter!
- LEO: En wie is de vrouw die naast u ligt?
- FIRMIN: (enthousiast) De vamp tijdens onze schooljaren die niemand kon veroveren! Weet ge 't nog? Ge moogt ene keer raden.
- LEO: De vamp...? (dan plots) 't Is niet waar hé! Betty...? Is dat Betty...? In hare blote...?
- FIRMIN: Ja, in hare blote! Dat zijn schoon dingen, hé Leo!
- LEO: Tjonge tjonge..., ze is nog schoner dan ik dacht. Amaai de vent die daar mee trouwt!
- FIRMIN: Ze is al getrouwd... (vervolgt) ...geweest! Wees nu eens eerlijk, wie kan zo'n vrouw houden voor hem alleen? Ge moet dat daar eens bekijken! Dat zijn precies twee zachte roomsoezekes met wat crème-fraîche op. Blijf daar

- maar af als gezonde jongen! En Betty kust ook heel graag hé!
- LEO: Dat zijn dingen waar dat ik alleen maar durf van dromen.
- FIRMIN: Het heeft wel lang geduurd maar ik heb haar versierd. En hoe...! Ze was niet meer van m'n zijde weg te slaan! Heel de avond heeft ze rond mijne nek gehangen.
- LEO: (bekijkt Firmin ernstig) Firmin...?
- FIRMIN: Ja...?
- LEO: Wilt gij een minnares?
- FIRMIN: Ikke...? Nee! Dat was maar nen uitschuiver. Ge kent dat toch. Allebei wat alcohol in uw kas en 't gaat er plezant aan toe! Moet ge die dingen dan opzij leggen als ze u dat serveren op een schotelke? Neenee, de Firmin hapt toe. Het leven is nog zo kort. En van ene slipper zal geen haan kraaien.
- LEO: (bekijkt nogmaals de foto's) Die fotograaf was blijkbaar toch niet zat want al wat er moet opstaan dat staat erop!
- FIRMIN: Ja, de een of andere gek heeft daar foto's van genomen.
- LEO: En wat zegt Lisa-Lisa daarvan?
- FIRMIN: Ik ben niet zot, hé Leo. Ik zal haar gaan vertellen wat ik uitspook achter hare rug zeker.
- LEO: 't Is te hopen dat ze 't niet te weten komt.
- FIRMIN: Zèg, Lisa-Lisa is maar een gewoon vriendin met wie ik samenwoon. Wij zijn nog niet getrouwd hé.
- LEO: Ge ziet elkander toch graag?
- FIRMIN: Natuurlijk.
- LEO: Dat begrijp ik niet hé. Hoe kunt ge nu uwe partner zó bedriegen?
- FIRMIN: Is dat bedriegen? Kom hé Leo, we zitten niet meer in 1950 hé! Da's een uurke van uw leven waar dat ge nog lang kunt op nagenieten. En ge doet er geen vlieg kwaad mee.
- LEO: (bekijkt de foto's van dichtbij) Volgens mij draagt die Betty lingerie van Van Meeuwen.
- FIRMIN: Hoe weet gij dat?
- LEO: Omdat ze alles heeft uitgetrokken.
- FIRMIN: Ge had er moeten bij zijn, Leo. Ne vent moet soms eens losbreken uit de dagelijkse sleur.
- LEO: En ik daar ook met een vreemde griet in 't bed steken zeker! Nee, ik zie Connie nog veel te graag.
- FIRMIN: Maar ik Lisa-Lisa ook. Verstaat gij dat nu niet?
- LEO: Waarom doet ge dan zoiets?
- FIRMIN: Ne vent moet soms toch eens testen of 't nog wel degelijk ne vent is zeker!
- LEO: Ik ben al 5 jaar aan 't testen.
- FIRMIN: Doet u dat echt niks als ge zo'n dingen in levende lijve ziet en kunt betasten?
- LEO: Jawel, maar ik onderdruk dat.
- FIRMIN: Dat moet ge maar veel doen. Zoiets onderdrukken is héél slecht voor de prostaat hé. Laat 't door mij gezegd zijn. Dat hoopt zich ergens op, vroeg of laat barst dat open en dan pakt ge ze met tien tegelijk!
- LEO: Wij zijn geen konijnen, hé Firmin.
- FIRMIN: Als dierenarts weet ik waarover ik spreek. Trouwens, waarvoor dienen zo'n feestjes anders? (geeft de foto's aan Leo)

LEO: Wat moet ik daarmee doen?

FIRMIN: Kunt jij die foto's voor mij bijhouden?

LEO: Ikke...? Wat heb ik daarmee te maken?

FIRMIN: Ik vraag u dat als vriend.

LEO: Wat gaat Connie daarvan zeggen?

FIRMIN: Ge moet die foto's niet aan Connie laten zien hé. Ge moet die ergens verstoppen.

(Lisa-Lisa komt binnen. Leo stopt snel de foto's in z'n zakken)

LISA-LISA: Is alles uitgelegd?

FIRMIN: Waarover...?

LISA-LISA: Over de koe en de stier...?

LEO: Ja, daar weet ik alles van.

LISA-LISA: Dan gaan we nu maar eens door, hé Firmin.

(Toebak komt van de wapenkamer gestormd met een zere vinger, Mie volgt)

TOEBAK: (jammerende pijnkreten tot Mie) Ik had 't kunnen denken hé! Elke keer als jij met den hamer slaagt dan heb ik prijs! (chagrijnig) Overjarige Miss Piggy, dat ge daar staat...!

MIE: Moet ik er dan naast slagen misschien?

TOEBAK: Naast mijne vinger, ja! Maar OP de nagel!

FIRMIN: Kom, laat maar eens kijken? Ik ben dierenarts.

TOEBAK: Dierenarts...? Nee, want dan heb ik straks ne vinger te weinig voor de rest van m'n leven!

LEO: Firmin is specialist kunstmatige inseminatie.

TOEBAK: (geraakt er niet uit) Oh, kunstmatige in... in... sen-sensatie...!

MIE: Heeft dat iets met vingers te maken?

FIRMIN: (verduidelijkt) Nee, dat is kunstmatige bevruchting.

TOEBAK: (trekt Mie een halve meter achteruit, dan te luid fluisterend) Pas op, Mie! Niet te dicht gaan bij staan of ge hebt 't zitten! Dat zijn gevaarlijke mannen!

MIE: Waarom?

TOEBAK: Die werken gelijk een wesp. Ene onverwachte steek onder uw hemd en gij zit met de gebakken peren!

LEO: (stelt hen voor) Dat is den Toebak en Mie. En dat is Lisa-Lisa, de vriendin van Firmin.

TOEBAK: (monstert) Lisa-Lisa...? (tot Leo) Zijn dat er soms twee?

LISA-LISA: Kom Firmin, we zijn weg.

TOEBAK: Ge moet voor ons niet gaan lopen, zenne madameke.

LISA-LISA: Neenee, maar we waren toch al van plan om door te gaan. (dan tot Leo) Dan laat ge ons maar een telefoontje als Connie zwanger is, hé Leo.

FIRMIN: (vervolgt met vette knipoog naar Leo) En dan gaan wij met ons tweetjes in 't weekend een wild feestje bouwen. (stuit op vurige blik van Leo, herpakt zich) Allé, ik bedoel een rustig feestje natuurlijk.

MIE: (tot Lisa-Lisa en Firmin als die richting hall gaan) Pas op voor 't trapke!

(Firmin en Lisa-Lisa af langs hall)

MIE: (tot Toebak) Doet 'm nog zeer?

TOEBAK: Wie...?

MIE: Uwe vinger. Wat anders, schapenkop!

TOEBAK: (gespeeld met pijn) Och laat me gerust, beul...!

MIE: Ge trekt in 't vervolg uw plan, zonder mij...!

TOEBAK: Dan zal ik zeker niet op mijne vinger slagen!

MIE: Natuurlijk, maar dan moet ge den hamer wel met twee handen vasthouden!

LEO: Zèg, wil er iemand iets drinken?

TOEBAK: Wel euh...

(Connie komt thuis. Mie en Toebak feliciteren haar)

TOEBAK: Daar se, ons kersvers moederke!

MIE: (feliciteert) Proficiat Connie.

TOEBAK: Proficiat moederke. En we zullen 't binnenkort eens gaan vieren hé.

CONNIE: Wat gaat ge vieren, Toebak?

MIE: (verwonderd) Hoe...? Gij gaat toch een kindeke kopen hé?

(Connie klapt dicht, kijkt naar Leo en barst dan in snikken uit. Leo troost haar)

CONNIE: Ik heb slecht nieuws, Leo!

LEO: Oh ja?

CONNIE: (door haar tranen heen) Ik ben weer niet zwanger!!

(Mie en Toebak richten hun ogen strak op Leo)

LEO: Is dat mijn schuld soms?

MIE: Van wie anders?

TOEBAK: Ne superman zijt ge toch ook niet, hé Leo.

LEO: Wacht maar, ze gaan van mij nog verschieten! Binnen 10 jaar staat hier vóór mij een heel voetbalploeg hun nieuwjaarsbrief af te lezen!

TOEBAK: Dan zult ge die van Anderlecht moeten kopen, vrees ik!

LEO: Neenee, ik ga die zelf fabriceren.

TOEBAK: Daar hebt ge wel een kanon voor nodig, hé Leo.

MIE: (vervolgt) En nen ooievaar hé!

CONNIE: Ik heb deze keer een zwangerschapstest meegekregen van de gynaecoloog. (aan de klaagmuur terwijl ze haar jas uittrekt) Al 5 jaar ga ik maandelijks op onderzoek. Die gynaecoloog heeft mij al meer naakt gezien dan mijn eigen man. (richt zich expliciet tot Leo) En dat word ik BEU...!

LEO: (weet met zichzelf geen blijf, wil de zaak redden) Connie, ge zijt wat overstuur. Ga efkes in de zetel zitten!

CONNIE: Denkt ge dat dat plezant is om daar steeds zó te moeten gaan zitten in die stoel?

LEO: (met gemaakt lachje) Dat is toch maar een kleintje hé.

CONNIE: Oh ja...? Dan moet gij de volgende keer maar eens in mijn plaats naar de gynaecoloog gaan!

TOEBAK: Dat gaat ook een schoon zicht zijn, ha ha...! De Leo die daar met zijne bazaar op die stoel... (krijgt tik van Mie)

MIE: Houdt uwe smikkel, klap-ekster...! (ad Connie) Ziet ge niet dat dat kind afziet?

LEO: (legt z'n arm om Connie en troost haar) Kom maar zoeteke, en leg uw hoofd wat op m'n schouder! (kuiert met haar door de kamer) Ge kunt er zelf toch ook niks aan doen dat ge onvruchtbaar zijt.

CONNIE: (blijft plots staan en kijkt Leo in de ogen) Maar dat is nu net het probleem. Volgens de gynaecoloog ben ik WEL vruchtbaar!

MIE: Wat scheelt er dan...?

TOEBAK: (erg voorzichtig) Mag ik eens heel efkes onderbreken?

CONNIE: Waarom?

TOEBAK: Zou 't misschien niet kunnen zijn dat euh... dat den hengst met losse flodders schiet...?

LEO: (verwonderd) Ikke...??

TOEBAK: Dat kan toch hé!

LEO: Ik onvruchtbaar...? Nee, dat kan niet!

MIE: Allé, dat heeft ook z'n goei kanten.

LEO: Welke?

MIE: Dan hoeft ge niks te vrezen als ge ergens anders ne patat gaat meesteken!

LEO: Waarom niet?

TOEBAK: Dan kan er toch niks van voortkomen dan wat botermelk en windeieren, ha ha!

MIE: Voelt ge u wel goed aan uwen onderkant, Leo?

LEO: Maar ja, Mie. Soms wel eens wat winderig maar daar zal elke mens wel eens last van hebben zeker.

TOEBAK: (ietsje strenger) Ons Mie bedoelt wel de voorkant, hé meneer...!

LEO: Daar zit 't ook nog op z'n plaats. Vroeger heb ik...

MIE: (onderbreekt snel met hand aan z'n oor) Wat is dat daar van 'vroeger'?

TOEBAK: Mie, houdt uwe snavel en laat die mens nu eens uitspreken!

LEO: (vervolgt) Vroeger in m'n jeugd hebben ze me tijdens een voetbalmatch wel eens tegen m'n klokkenspel gesjot, maar dat is lang geleden.

TOEBAK: Voilà! Daar hebt ge 't al se...! Een klok zonder klepel. Dat zal daar onderweg in ne scherpe bocht wel ergens verstopt zitten.

CONNIE: (tot Leo) Waarom hangt mijn laatste schilderwerk nog niet tegen de muur?

LEO: Dat hangt wèl tegen de muur. Maar in de wapenkamer, schatteke.

CONNIE: Waarom? Ik had toch gevraagd om dat hier in de living te hangen!

MIE: Hier zijn de muren te hard.

TOEBAK: En in de wapenkamer hangt dat ook goed want de lopen van die kromme geweren zijn al wat rechter gekomen!

MIE: Connie, we willen u ook bedanken omdat wij hier een centje mogen bijverdienen.

TOEBAK: We zitten op droog zaad.

LEO: Ik ook! Allé, volgens u toch!

CONNIE: Zwijg me nu alstublieft van 'zaad', hé mensen. 't Komt er bijna langs mijn oren uit.

TOEBAK: (verbaasd tot Mie, ad Leo) Die zal dat toch niet op de verkeerde plaats...

MIE: (onderbreekt) Toebak, moeit u niet!

CONNIE: En is den afloop in de keuken al ontstopt?

MIE: Daar wisten wij niks van.

LEO: Dat ben ik vergeten te zeggen.

TOEBAK: Dat zal ik morgen wel komen doen? Nu is 't te laat. 't Is bijna slaaptijd en ik moet m'n parkieten nog wat 'zaad' gaan geven. (betraapt zich op deze verspreking) Sorry Connie. Precies dat heel de wereld op 'zaad' draait hé!

MIE: (tot Leo ad Toebak) Hij heeft ze wel op één rij maar ze werken in ploegen. (tot Toebak) Kom vuile heikneuter, we gaan slapen. En pas op voor dat trapke!

(Toebak struikelt bijna)

TOEBAK: (net voor hij af is) Alààààf...!

(Toebak en Mie gaan er vandoor. Spannende stilte. Connie gaat in de zetel zitten. Leo zet zich voorzichtig naast haar)

CONNIE: Leo...?

LEO: Ja Connie?

CONNIE: Ik weet geen raad meer.

LEO: Jamaar, we moeten eerst zeker weten waar dat de fout precies zit.

CONNIE: 't Zal wel aan u liggen als de gynaecoloog zegt dat mijn lichaam perfect in orde is. Gij moet uwe marchandise maar eens laten onderzoeken!

LEO: Hoe dat...?

CONNIE: Daar zijn toch kamerkes bij den dokter.

LEO: Ziet ge mij daar al staan in m'n eentje met een leeg potteke? Ik ben geen 16 jaar meer, hé Connie!

CONNIE: Naar 't schijnt ligt daar zelfs de Playboy om u wat te helpen.

LEO: (luider en luider) Ik moet gene Playboy! En ook geen kamerke! En ook geen potteke. En ook geen onderzoek!

CONNIE: Okee, als er dan toch geen kinderen zullen komen dan zie ik de relatie binnen ons huwelijk niet meer zitten!!

LEO: (volledig uit z'n lood geslagen) Hoe...??

CONNIE: (standvastig, gemeend) Op welke manier wilt gij gaan scheiden? Gaan we in vriendschap uiteen of nemen we allebei een advocaat onder de arm en gaan we 't hard tegen hard spelen?

LEO: Euh..., zo ver heb ik nog niet nagedacht, Connie!

CONNIE: En ge weet dat mijn ouders ons huis betaald hebben hé!

LEO: Ja, op voorwaarde dat we een trapke bij de hall zouden plaatsen. En dat trapke hé, dat kunnen ze de volgende keer meepakken, want dat hangt hier aardig m'n keel uit! Iedereen die hier binnenkomt struikelt erover!

CONNIE: Ja, maar de lompeste eerst! En ge weet ook dat mijn ouders onze nieuwe auto betaald hebben hé.

LEO: Ik hoor 't al, als ik hier buitenvlieg dan heb ik geen nagel meer om aan m'n gat te krabben!

CONNIE: Jawel. Ge krijgt een valies met uw kleren mee. En ik zal er een dozeke nagels insteken, dan kunt ge wèl aan uw gat krabben!

LEO: Kunnen we dat probleem niet anders oplossen?

CONNIE: Ik vrees van niet! Als gij geen water bij uwe wijn wilt doen dan is uw liedje

hier uitgezongen, Leo!

LEO: Maar ik wil bij u blijven, Connie!

CONNIE: Had ik alles op voorhand geweten dan was ik nooit met u getrouwd.

LEO: Dat is zwaar taal gesproken! (heeft plots een idee) En wat vindt ge van een kunstmatige bevruchting? Men tapt af bij de stier en men brengt dat in bij de koe. De zaadcel zoekt uw eicel en 't is koekenbak...!

CONNIE: Leo..., ik haat al dat kunstmatig gedoe!

LEO: (alsof hij het warm water heeft uitgevonden) Dan weet ik de oplossing! Dan is een IVF voor ons de laatste kans!

CONNIE: En wat is dat, die IVF...?

LEO: Een IVF is een proefbuisbaby.

CONNIE: (reageert onmiddellijk heftig) Ik wil niet dat ze mijnen baby in een proefbuis steken, hé Leo!

LEO: Maar dat werkt...

CONNIE: (onderbreekt streng) Leo, nee is nee!! Geen kunstmatige bevruchting! (veert uit de zetel) En nu ga ik iets eten want ik zie scheel van den honger.

LEO: Er staat nog wat pizza in den oven.

CONNIE: Ook een stukske?

LEO: Nee, mijn honger is over. Als ge zo'n verschrikkelijk nieuws op uwe kop krijgt dan denkt ge wel aan iets anders!

CONNIE: Ik kan er ook niks aandoen, Leo. (wil af naar de keuken)

LEO: (wipt uit de zetel) Connie, wacht eens efkes! Ge weet dat wij veel fastfood eten hé. Pizza, pitta, zakjes frieten, hot-dog en wat nog allemaal voor bullshit. Misschien ligt 't wel aan die ongezonde rommel dat er hier geen kinderen komen. Ik stel voor dat we een restaurantje gaan doen en achteraf...

CONNIE: (onderbreekt weinig enthousiast) Nee, ik heb geen goesting. (begint weer meelijwekkend te wenen) Ik wil getroost worden, Leo!

(Leo ontfermt zich over Connie en leidt haar terug naar de zetel, geeft haar onderweg een overvloed aan kusjes)

CONNIE: (liefjes) Pak me nog eens vast zoals vroeger! Ge weet toch wel hoe een man z'n vrouw moet troosten.

LEO: (down) Ben ik nog wel nen echte man als ik onvruchtbaar ben?

CONNIE: Ik zeg niet dat gij onvruchtbaar zijt hé! Maar als 't niet aan mij ligt dan schieten er niet veel kanshebbers meer over hé!

LEO: (neerslachtig) Ik heb altijd al gedacht dat ik iets mankeerde! Al maanden zit ik met pijn in mijne nek.

CONNIE: Het zit niet in uwe nek, Leo! 't Zit vele lager!

LEO: Misschien dat ik mijn benen te hard tegen elkaar pers als ik stap?

CONNIE: En ge moet 't ook niet gaan zoeken waar 't niet zit. Schenk me maar eens een kopje koffie in!

(Leo wankelt richting keuken met z'n benen overdreven gespreid)

CONNIE: Doe eens normaal, Leo!

LEO: En als 't daar nu eens wèl aan ligt?

CONNIE: Nu moet jij niet depressief worden hé!

LEO: Nee, ik zal ermee lachen. (roept) Hoera, mijn zaad is waardeloos. 't Is zelfs nog slechter dan halfvolle melk!

(vervelende stilte. Leo zet zich terug in de zetel. Connie zucht)

LEO: Uw ouders zijn hier vanavond ook nog langs geweest.

CONNIE: Dan zal ik eens direct naar ons Ma bellen. (wil direct uit de zetel veren)

LEO: Nee, niet doen, Connie!

CONNIE: Waarom niet?

LEO: Uw Ma beschouwt me nu al als minderwaardig. Als daar nog eens bijkomt dat ik onvruchtbaar ben dan is 't half helemaal verdrongen.

CONNIE: Wat gaan we dan doen...?

LEO: Nog maar eens een poging wagen zeker en hopen dat 't deze keer lukt.

(ze beginnen te vrijen in de zetel)

CONNIE: (duwt Leo opzij en zet zich plots recht in de zetel) Leo...?

LEO: Wat nu weer...?

CONNIE: Ik heb een idee!

LEO: Vertel op!

CONNIE: Een laatste mogelijkheid en zonder al dat kunstmatig gedoe. (zet geestdriftig een tandje bij) Ja Leo, dat gaan we doen!

LEO: Laat horen!

CONNIE: Ik kan me toch zwanger laten maken door een andere man!

LEO: Ja natuurlijk. (schiert plots wakker, dan zeer luid) Watte...??

CONNIE: Wel ja? Waarom niet?

LEO: Gaat jij op de Grote Markt staan en roepen: "Welke zot wil mij hier eens rap een kindje maken?"

CONNIE: Helemaal niet. En doe niet zo flauw.

LEO: Nee, mijnen buik doet zeer van 't lachen!

CONNIE: Dat kan toch gebeuren door een van uw vrienden!

LEO: Ik heb maar ene vriend en dat is Firmin.

CONNIE: Wel dan...!

LEO: (zijn frank valt) Firmin...??

CONNIE: Als die dat voor ons wil doen tenminste.

LEO: Die dorpsstier wil dat maar al te graag doen.

CONNIE: Kom kom Leo, 't is uwen beste vriend hé! En van vrienden moet men een tikkeltje meer kunnen verdragen, vind ik.

LEO: En wat gaat Lisa-Lisa daarvan zeggen?

CONNIE: Die komt dat toch niet te weten als iedereen z'n mond houdt.

LEO: (heeft er last mee) Firmin...? Mijnen beste vriend, potverdorie...! Wie zou dat gedacht hebben dat die ooit met u...!

CONNIE: Begin zó niet, hé Leo!

LEO: Ikke niet! De Firmin begint...!

CONNIE: Morgenvroeg telefoneert jij naar Firmin en ge vraagt hem of hij tijd heeft voor een intiem gesprek.

LEO: Een gesprek alleen zal niet genoeg zijn om u zwanger te maken!

CONNIE: Eerst een aftastend gesprek en dan... (vervolgt minder overtuigend) en dan dàt hé...!

LEO: Zoiets kan toch niet, hé Connie. Verzin maar rap iets anders!

CONNIE: Goed. Dan ga ik morgen formulieren aanvragen om onze echtscheiding in gang te zetten!

LEO: (even met de rug tegen de muur, breekt dan) Okee, maar vergeet nooit dat ik dat enkel doe uit liefde voor u hé!

CONNIE: Leo, ge zijt ne schat! (kusje)

LEO: Hoe gaan we er aan beginnen?

CONNIE: Daar moet eerst rustig met Firmin over gebabbeld worden. Zoiets moet ge verstandig aanpakken. Na negen maanden zal het kindje komen en...

LEO: (vervolgt) Ja..., en op Firmin trekken waarschijnlijk!

CONNIE: Dan kunnen we die kleine z'n haar nog altijd laten verven. (gaat reeds richting slaapkamer) Voor elk probleem is er een oplossing. Ge ziet dat wel. (af naar slaapkamer)

LEO: (bekijkt de bezwarende foto's van Firmin) De seksmaniak!!

(Connie komt in deuropening staan. Leo houdt de foto's snel achter z'n rug)

CONNIE: Hoe zit 't? Gaat ge nog een laatste poging ondernemen?

LEO: Ik dacht dat ge eerst nog een stukje wou eten.

CONNIE: Daar zijn nu eenmaal dingen in 't leven die voorrang hebben.

LEO: Ja schatteke, maar ge moogt me toch niet afjagen hé want dan wordt 't weeral niks! Op commando is dat niet gemakkelijk hé.

(Connie af naar slaapkamer)

LEO: (bekijkt de foto's, dan bij zichzelf) Kunt ge geloven dat ik geen goesting meer heb! (steekt z'n tong uit naar de foto's) Gij smerige dubbeldekker...!

TWEEDE BEDRIJF**VOLGENDE DAG, VOORMIDDAG**

(Leo poseert voor Connie die een portret van hem schildert. Connie draagt een schildersjas die vol verfplekken hangt. We merken enkel de achterkant van de schildersezal. Dus, we zien niet wàt Connie precies schildert. Leo staat roerloos stil met z'n armen lichtjes horizontaal gebogen. Connie richt haar duim eerst verticaal en dan horizontaal naar Leo. Leo prutst even aan z'n broek en beweegt daardoor. Connie zucht)

CONNIE: De afspraak was dat gij bleef stilstaan.

LEO: Ik sta toch stil.

CONNIE: Nee Leo, ge staat niet stil!

LEO: Daar zit hier iets niet op z'n plaats...! (begint opnieuw aan z'n broek te prutsen)

CONNIE: Wat hebt ge daar zitten? Ge zijt precies 5 kilo verzwaard tegen gisteren!

LEO: Ik heb ze in de watte liggen!

CONNIE: Wàt hebt gij in de watte liggen?

LEO: Wel, de gasten die ervoor moeten zorgen dat hier zo snel mogelijk kindjes komen!

CONNIE: Kom Leo, haal dat maar rap tevoorschijn!

LEO: Nee Connie, ik ga die hypergevoelige dingen nu eens echt behandelen zoals een kloek haar kuikentjes verzorgt.

CONNIE: (resoluut) Bovenhalen, Leo...! (beetje dreigend) Ik tel tot drie...!

LEO: Maar Connie, ik...

CONNIE: (onderbreekt, begint te tellen) Eén... twee... drie...!

(Leo tovert het eindje van een rolletje verband tevoorschijn uit z'n broek)

CONNIE: Is dat alles?

LEO: Nee, daar hangt nog een stukske aan...!

CONNIE: Haal dat maar tevoorschijn dan! Zó kan ik niet verder werken als gij niet blijft stilstaan.

(Leo rolt het verband uit z'n broek. Er verschijnen meters en meters. Het verband blijft maar komen)

CONNIE: Is dat een stukske...? Daar kunt ge bijna half België mee inpakken!

(en Leo trekt maar verder in sneller en sneller tempo)

CONNIE: Moet ik helpen trekken misschien?

LEO: Nee, in godsnaam...!

CONNIE: Waarom niet?

LEO: Daar moest eens ergens ne knoop in liggen...! (haalt er de laatste meters verband uit)

CONNIE: Zijt gij nu helemaal getikt, Leo...?

LEO: Nee, ik wil het beste voor u, en voor mij, en voor...

CONNIE: (onderbreekt) Ja, 't is al goed.

LEO: (bekent nederig) En ik ben heel nerveus.

CONNIE: Waarvoor?

LEO: Volgens mij ligt ons probleem alleen maar aan de milieuvervuiling.

CONNIE: Waar haalt ge dat nu weer?

LEO: De bacteriën springen van de ene mens op de andere tijdens lichamelijke contact. Maar daar heb ik al iets op gevonden. Vanaf nu wordt hier niet meer gekust en worden hier geen handjes meer geschud!

CONNIE: Allemaal bijgeloof!

LEO: 't Moet toch aan iets liggen, hé Connie.

CONNIE: Kin omhoog.

LEO: Watte?

CONNIE: Uw kin omhoog, Leo! Ze is 10 centimeter gezakt tegen daarnet.

LEO: (steekt z'n kin omhoog) Moet ik hier zo nog lang blijven staan?

CONNIE: Wilt ge een portret of wilt ge er geen?

LEO: Ja.

CONNIE: Maar ik maak 't wel op mijn manier hé.

LEO: Natuurlijk. Gij zijt de kunstenaar.

CONNIE: Ik zal mijn opgekropte gevoelens eens in dit schilderij leggen, dan kunt ge zien hoe ik me de laatste dagen voel. Ze zeggen toch altijd dat de kunstenaar de binnenkant van z'n ziel toont met z'n kunstwerk.

LEO: Als ge dat kunt dan vermoed ik dat ge ooit nog een groot kunstenaar wordt. Maar een kunstenaar met kinderen... dat staat toch niet, vind ik.

CONNIE: Gaat ge mij proberen te manipuleren?

LEO: Oh nee, dat zou ik nooit durven.

(de verveling slaat toe bij Leo. Hij kan z'n beide armen maar moeilijk stil houden)

CONNIE: Armen omhoog, Leo! Ge staat daar precies gelijk ne steltloper die bang is van water!

LEO: Zo poseren is niet gemakkelijk zenne!

CONNIE: 't Is op UW vraag dat ik hier sta te schilderen hé.

LEO: Zèg, dat schilderij wordt toch niet te modern hé.

CONNIE: Dat zeker niet!

LEO: Ge moet me schilderen zoals ik ben hé. Allé, 't is te zeggen, kunt ge me niet wat struiser schilderen? En mijn buikje hoeft er niet op te staan. En mijn armen mogen ook wat gespierd zijn. En mijn haar mag pikzwart zijn.

CONNIE: Dus ik moet iemand anders schilderen?

LEO: Neenee. Maar dat tikkeltje spieren dat ik nu mis moogt gij er wel bij schilderen.

CONNIE: Gij zijt gene Arnold Schwarzenegger hé. Ik vind dat ge meer weg hebt van Mister Bean.

LEO: Connie, vergeet niet dat ik de klant ben en gij de schilder hé.

CONNIE: Daar zal ik wel over beslissen.

(Leo neemt vanaf nu de pose aan van een bodybuilder)

CONNIE: (zucht, wil er de brui aan geven) Hou 't maar gewoon, dat is al erg genoeg.

LEO: De modellen van Rubens waren toch ook allemaal gespied.

CONNIE: Pieter Paul Rubens kon geen gewoon mensen schilderen omdat hij niet in contact kwam met gewoon mensen. Rubens was nen dikke nek, liet z'n werkvolk schilderen en hij ging met de pluimen lopen.

LEO: 'k Ben eens benieuwd of gij ook pas nà uw dood gaat beroemd worden. Dan zullen ons nakomelingen wel stinkend rijk worden.

CONNIE: Over nakomelingen gesproken, hebt ge al naar Firmin gebeld?

LEO: Waarom begint ge daar nu in ene keer over?

CONNIE: Ik heb u iets gevraagd, Leo! En trouwens, gij begint er over!

LEO: Ja.

CONNIE: Wat ja..?

LEO: Ja, ik heb met Firmin gebeld.

CONNIE: En...?

LEO: Hij komt straks naar hier voor een gesprek.

CONNIE: Da's leuk.

LEO: Kunt ge geloven dat ik walg van uw voorstel om u zwanger te laten maken door nen dorpsstier als Firmin?

CONNIE: 't Is toch uwen beste kameraad.

LEO: Jamaar, Firmin is dierenarts.

CONNIE: En dan...? Met nen dierenarts moet dat nog beter gaan!

LEO: Saluut gij...! Dierenartsen stinken uren tegen windop naar uitwerpselen van koeien en varkens en andere stalgenoten.

CONNIE: Hebt ge misschien liever dat den Toebak 't doet...? Zeg 't mij dan maar! Voor mij is dat geen enkel probleem. En dat is trouwens ook ne goeie vriend van u!

LEO: Oh nee, hé Connie!

CONNIE: Waarom niet?

LEO: Den Toebak trekt nu al als twee druppels water op ne moederkoek die averechts op de wereld is gekomen! Op wat zullen die z'n nakomelingen dan gaan trekken?

CONNIE: Meneer kan het zich nogal permitteren om vandaag weer zo grof te zijn!

LEO: Omdat ik onder de stress zit, ja. Als ze momenteel een lamp in m'n kont steken dan brandt ze! (laat dan neerslachtig z'n armen futloos hangen) Connie...?

CONNIE: Ja.

LEO: Is er geen ander manier om zwanger te geraken?

CONNIE: (plagend) Ja, de vliegende sigaar is er ook nog. Als ik sjans heb dat die juist op zoek is naar een slachtoffer, dan hebben we geluk. Maar dan moet ik vannacht wel met mijne onderkant uit de venster gaan hangen.

LEO: (op z'n teen getrapt, dan ietsje luider) Ik meen 't, Connie.

CONNIE: Hebt gij een ander voorstel? Zeg 't mij dan. Gij werkt toch in de reclamewereld. En naar 't schijnt hebben die mensen een geweldige fantasie.

LEO: Dat klopt ook.

CONNIE: Laat dan eens iets horen!

LEO: Als ge nu eens op een nacht door het stadspark loopt, helemaal alleen. En plots wordt ge aangeklampt door een dronken clochard die van u wat geld wil..., dan kunt gij hem in ruil toch iets anders vragen.

CONNIE: Ik zie 't verschil met Firmin niet.

LEO: Dan weet ik toch niet wie de natuurlijke vader van ons kindje is.

CONNIE: Is dat voor u beter?

LEO: Beter niet, maar toch minder erg.

CONNIE: En als dat dan eens een verkrachting wordt? En ik wordt daarna de strot over gesneden? En men gooit mij vervolgens in het kanaal waar ik wordt opgegeten door de vissen.

LEO: Nu zoekt ge 't wel heel erg ver, hé Connie.

CONNIE: God weet, wat raar volk loopt daar allemaal rond 's nachts in dat stadspark. Misschien wel ne verdwaalde Quasimodo die jonge vrouwen molesteert en daarna zoals Jack the Ripper de ingewanden uit hun buik snijdt en...

LEO: (onderbreekt) Dat is 't ook niet hé. Dan moet ik binnenkort nog een andere vrouw gaan zoeken.

CONNIE: Een andere vrouw...? Daar zijt gij geen stap mee verder. Uw probleem zal u heel uw leven blijven achtervolgen. Steek 't in uw bolleke dat 't deze keer niet aan 't vrouwke ligt maar aan 't manneke! (reinigt haar handen) We zullen 't wel doen zoals afgesproken is.

LEO: Ik vind wel dat ge mij 't mes op de keel zet!

CONNIE: Denk er liever eens over na hoe we de kinderkamer gaan behangen?

LEO: Zo ver zijn we nog lang niet! Daar hebben we nog negen maanden tijd voor.

CONNIE: Die negen maanden zullen rap voorbij vliegen. (heel erg lief tot bij Leo) 't Is nu toch wel erg dichtbij, hé chouke!

LEO: Waarom noemt ge mij nu 'chouke'?

CONNIE: Dat doe ik anders toch ook.

LEO: Nee, zo hebt ge mij nog nooit genoemd. M'n konijntje, m'n poezewoefke, m'n chepapafke, enzovoort, enzovoort. Maar nog nooit 'chouke'!

CONNIE: Misschien heeft dat wel te maken met het feit dat ik me zo opgelucht voel.

LEO: Dus, ge kijkt al uit naar de dag dat ge met een andere vent in bed kruipt?

CONNIE: Leo..., wordt nu eens efkes volwassen!

LEO: En wat gaat er met mij gebeuren als Firmin zich bij u profileert als een steengoede minnaar?

CONNIE: Niks zeker.

LEO: Jawel. Ik ken dat. Dan kan de Leo hier z'n schup afkuisen. Maar ik EIS dat ge uw ogen dicht doet als ge met Firmin ligt te vrijen in ons bed.

CONNIE: Allé Leo! Dan zie ik niks!

LEO: Wat wilt gij zien?

CONNIE: Wat er te zien is natuurlijk!

LEO: (wordt plots veeleisend) En er mag in geen geval gekust worden!

CONNIE: Maar dat is er nu net plezant aan.

LEO: En opgepast voor nen dierenarts want die kent de zwakke plekken van een vrouwelijk schepsel. Als die zijne deontologie uit z'n schoolboeken bovenhaalt dan zijt ge een vogel voor de kat!

CONNIE: Denkt ge soms dat die mij gaat opereren?

LEO: 't Kan er toch van komen, hé Connie. Een op hol geslagen bronstige man is tot alles in staat! En die houdt niet op met ene keer! Die wil meer!

CONNIE: (erg verleidelijk) Wanneer doet gij dat dan eens, Leo...?

LEO: (kijkt even op z'n neus) Ik dacht dat ik nog niet van de slechtste was!

CONNIE: En wat gaat ge doen als Firmin nu eens niet wil...?

LEO: (met brede smile) Dan hebben we pech.

CONNIE: Gij toch.

LEO: (herpakt zich) Hij zal wel moeten of ik ga belangrijk bewijsmateriaal onthullen bij zijn Lisa-Lisa! En daar gaat 'm niet goed van zijn!

CONNIE: Oh..., zijn er al geheimen tussen u twee die ik niet mag weten?

LEO: Ge kent dat toch, mannen onder elkaar!

CONNIE: Als ik eerlijk moet zijn, ik kijk er eigenlijk al naar uit! (stuit op verontwaardigde blik van Leo) Ik bedoel, naar ons kindje hé!

LEO: Ik vrees dat ik Firmin nooit meer wil zien na deze heldendaad.

CONNIE: Is dat de vriendschap die u en Firmin bij elkaar houdt?

LEO: En het moet zeker bij die ene keer blijven hé!

CONNIE: We zullen proberen.

LEO: (imiteert verwonderd haar stem) Hoe, we zullen proberen...?

CONNIE: Wel ja, als dat nu eens niet lukt van de eerste keer?

LEO: Voilà...! Daar hebt ge 't al se...! Ik had 't gedacht hé!

CONNIE: Dat is toch niet meer dan normaal, hé Leo.

LEO: Weet ge wat ik zal doen? Ik zal Firmin een abonnement geven. Tien keren betalen en de elfde keer gratis!

CONNIE: Ge weet toch dat ik eigenlijk drie kindjes wou, hé Leoke.

LEO: Dan moet Firmin hier maar komen wonen.

CONNIE: Ge zijt toch niet jaloers zeker?

LEO: Nee amaai...!

CONNIE: Dat moet ge 'r maar voor over hebben als ge een kindje wilt.

(deurbel rinkelt)

LEO: Mag ik gaan opendoen?

CONNIE: Waarom niet!

LEO: En mijn portret dan?

CONNIE: (ad schilderij) De rest zal ik er zelf wel bij verzinnen.

(Leo laat Yvonne en de Kapitein binnen. Ze hebben reeds een speelgoedtreintje bij voor de baby)

YVONNE: (geeft Connie een kusje) Dag kindje.

CONNIE: Dag Ma. Dag Pa. (geeft Kapitein een kusje)

YVONNE: (presenteert haar wang aan Leo, maar die gooit een kusje van ver) Geen kusje meer?

LEO: (zelfzeker) Nee! Daar wordt hier al veel te veel gekust naar mijn goesting!

YVONNE: (tot Connie, ad Leo) Wat heeft die?

LEO: 't Is om de overdracht van bacteriën en ziektekiemen tegen te gaan.

YVONNE: Ik ben toch geen bacterie. En ook geen ziektekiem.

LEO: (bij zichzelf) Ge hebt er anders wel iets van weg hé...!

YVONNE: (achterdochtig) Wat zegt ge daar?

LEO: Maar ik wil u wel een hand schudden. Wacht efkes! (trekt dikke wollen handschoenen aan en schudt hen de hand)

YVONNE: Waar is dat voor nodig...?

LEO: Ik ben voorzichtig.

KAPITEIN: Ge hebt toch geen vreemde ziekte?

LEO: Ikke niet, maar gij misschien!

YVONNE: (tot Connie) Wat heeft die vent van u?

CONNIE: Och Ma, hij lijdt aan een erge vorm van smetvrees.

KAPITEIN: Is die gek geworden?

LEO: (springt in) Gek geworden...? Dat moet gij zeggen. Heel dat leger van u is naar uwe kop gestegen!

KAPITEIN: Dat ze in 't Belgisch leger allemaal maar zo'n kapiteins hadden gelijk ik, dan zouden de Duitsers in 40-45 nooit zo ver geraakt zijn!

LEO: Oh, dan hebt GIJ die nieuwe Leopard-tanks met vijf vitessen nog besteld. Eén vooruit en vier achteruit!

KAPITEIN: En ik wil dat ge mij "Kapitein" noemt als ge tegen mij spreekt!

LEO: Maar ge zijt al twee jaar met pensioen en ge draagt nog elke dag uw legeruniform. Gij zijt kierewiet van achter uw oren tot aan uw enkels!

YVONNE: (berispt luid) Leo...!

KAPITEIN: Ik ben soldaat in hart en nieren. En dat kunt gij van uw eigen niet zeggen, hé snotneus!

CONNIE: Leo, ge moet onze pa zo niet plagen.

YVONNE: Kunnen we nu eens eindelijk over iets anders praten, ja?

LEO: (uit al z'n opgekropte gevoelens jegens z'n schoonouders, in overdrive) Begint 'm nu ook al met speelgoedtreintjes te spelen? Wanneer mag ik eens meerijden? Tjoeke tjoeke, deed den trein en de statie vertrok!

KAPITEIN: Dat treintje hebben we meegebracht voor u.

LEO: Voor mij?

YVONNE: (verduidelijkt) Voor uw kindje.

LEO: Voor ons kindje...? Laat me niet lachen!

KAPITEIN: (ad Connie) Ik vind dat ge 't al goed ziet aan haar buikje, niet waar!

LEO: (toont z'n blote buik) En wat vindt ge van MIJN kindje?

CONNIE: (berispt) Leo, is dat nu gedaan...? Zo praat ge toch niet tegen mijn ouders zeker!

YVONNE: (minder luid) Precies dat uwe vent doorslaat!

CONNIE: Och, hij zit met zwaar problemen.

YVONNE: Pas maar op, want zo is 't met onze pa ook begonnen! Ik zou die vent van u maar een beetje in de gaten houden!

CONNIE: Ik ben met hem getrouwd, hé Ma!

YVONNE: Waarom hebt ge gisteravond niet meer getelefoneerd, kindje?

CONNIE: (hapt snikkend naar adem) Omdat ik niet zwanger ben!

KAPITEIN: Wat zegt ze...?

YVONNE: Ze zegt dat ze niet zwanger is.

KAPITEIN: (snapt er geen bal van) Hoe...?

YVONNE: Daar is nog geen kindje op komst.

KAPITEIN: Waarvoor moest ik dan van u een speelgoedtreintje gaan kopen?

YVONNE: Omdat ik dacht dat...! (ziet het niet meer zitten) Och laat maar zitten!

KAPITEIN: Komt er dan geen kindje?

YVONNE: Nee.

KAPITEIN: En waarom niet?

(Connie begint te wenen maar wordt getroost door Yvonne)

YVONNE: Maar kindje toch, ik denk dat 't hoogtijd wordt dat ge uitkijkt naar een andere vent!

LEO: Ja, schuif de schuld maar weer in MIJN schoenen. Ik voel me nu zoals een lege PVC-buis!

CONNIE: Daar scheelt iets maar we weten niet wat, Ma!

KAPITEIN: Dan moet uwe vent zich maar eens laten onderzoeken.

YVONNE: Natuurlijk, 't zal wel aan hem liggen. Ik heb al die tijd al iets abnormaals gemerkt aan hem.

KAPITEIN: (stil tot Connie) Ge zijt toch zeker dat uwe vent ne vent is en geen vrouw?

CONNIE: Allé Pa...!

KAPITEIN: Pas toch maar op! Tegenwoordig ziet ge dat allemaal niet meer zo goed!

LEO: (presenteert z'n borst) Wilt gij anders eens voelen, Kapitein?

YVONNE: Een vent die geen kinderen kan verwekken is gene vent maar een zwakkeling!

LEO: Hallo, mag ik de aanwezigen er wel even op wijzen dat het nog steeds niet bewezen is dat ik onvruchtbaar ben! Vergeet dat niet hé.

YVONNE: Ge hield u beter wat meer bezig met uw vrouw in plaats van met uw antieke wapens.

KAPITEIN: (vervolgt) Dan waren er al lang kleinkinderen geweest.

LEO: Gij moet anders ook niet erg stoeffen, hé Kapiteintje. Bij u was het op al die jaren ook maar ene keer raak want ge hebt maar één dochter!

KAPITEIN: Euh..., omdat ik geen tijd had!

YVONNE: En dan wordt ons enige dochter nog onder ons neus weggehaald door iemand die nergens staat op de maatschappelijke ladder. Wij zijn toch voor het ongeluk geboren hé. Hoe is dat in godsnaam mogelijk!

KAPITEIN: Al onze vrienden zijn al Bomma en Bompa.

YVONNE: En wij blijven op onze honger zitten. Wat moeten wij steeds antwoorden als ze ons achter de oorzaak vragen?

LEO: Van mij moogt ge voortaan antwoorden dat ik een fietspomp tussen m'n benen heb hangen, met héél veel lucht in...!!

YVONNE: Oooh...! (walgt van die uitspraak, krijgt pertinent migraineaanvallen)

CONNIE: (vermanend) Leo, ik eis dat ge op uw woorden let!

YVONNE: Dat ik op mijn leeftijd deze vernedering nog moet ondergaan...! Ik ga me wat verfrissen voor ik hier aanstonds flauw val. (duwt Leo boos opzij, dan gepikeerd af naar keuken)

KAPITEIN: (tot Leo) Als Kapitein EIS ik dat ge mijn dochter zwanger maakt! Ik wil een nieuwe legerkapitein als nageslacht of ik sleep u voor de krijgsraad!

LEO: Daar moeten ander officieren voor komen dan duplicaten zoals gij, schoonpapa!

KAPITEIN: (beledigd, hanteert z'n dirigerstokje) En ik wil dat ge uw overste

aanspreekt met 'Kapitein'!

LEO: Mijn overste kan den boom in...! Als de Russen ne scheet laten dan kruipen alle Belgische officieren als broekschijters in hun schelp.

(Leo kuiert met de handen in z'n zakken door de kamer. De Kapitein steekt ondertussen een sigaar op en blaast de rook naar Leo)

LEO: (geërgerd tot Connie) En zeg tegen uwe pa dat 'm zijn fabrieksschouw naar ergens anders blaast of ik laat 'm die sigaar seffens opeten!

KAPITEIN: Dan zal ik eens een peloton stormfuseliers op u afsturen...!

LEO: Wat gaat gij allemaal doen...? (neemt z'n dirigeerstokje af, breekt dat in stukken en gooit die op de grond) Daar se...! Dat is eens wat anders hé!

KAPITEIN: (helemaal aangeslagen) Mijn stokske...! (tot Connie) Hij heeft mijn stokske gebroken! (gaat op zoek op handen en knieën)

LEO: Wees blij dat het nog maar uw stokske is! Seffens kan het uwe nek zijn...!

CONNIE: (mengt zich) Is dat nu bijna gedaan met dat gekibbel? (tot Leo) Hoe gedraagt ge u nu? Zo ken ik u niet, hé Leo! Ge lijkt wel terug kinds geworden!

(Yvonne komt van keuken)

YVONNE: Waar zit onze Pa?

KAPITEIN: (komt plots tevoorschijn) Onze schoonzoon heeft mijn stokske gebroken!

YVONNE: (verbolgen tot Leo) Nu gaat ge wel erg ver, hé kereltje!

CONNIE: Allé Ma, zo'n eenvoudig stokske...!

YVONNE: Ge weet dat hij niet zonder kan. Hij neemt 't zelfs mee in bed.

LEO: Ja, ge hebt van die mensen die al blij zijn met een dooi mus.

YVONNE: Weet ge dat die afloop in de keuken dicht zit?

CONNIE: Dat komen ze straks herstellen.

LEO: (ad kruis) Misschien zit mijnen afloop ook wel dicht!

KAPITEIN: (vervolgt) En moet er eens met ne compresseur doorgeblazen worden! (stuit op vurige blik van Yvonne, beheerst zich vrij snel) Sorry, ik liet me even gaan.

CONNIE: (tot Leo) Waar blijven den Toebak en Mie om die afloop te ontstoppen?

LEO: Als ik dat eens wist. Ze hebben beloofd om vandaag terug te komen.

YVONNE: Ge moet toch maar oppassen met zo'n bureu. 't Is precies maar gemeen volk. Mensen die hun uiterlijk niet verzorgen kunt ge maar beter mijden.

LEO: (met vingertje in de hoogte) Maar hun binnenkant is proper en 't zijn goei mensen, met het hart op de juiste plaats. Die zitten niet te kankeren op ander mensen zoals gij!

(deurbel rinkelt. Leo laat Mie en Toebak binnen. Ze hebben gereedschap bij om te ontstoppen)

TOEBAK: (als intro) Den ontstoppingsdienst van (= plaatselijke gemeente). Alàààf...! (struikelt bijna over het trapje)

LEO: (venijnig tot Connie) En dat trapke hé...! De mensen gaan hier hun nek nog

breken!

TOEBAK: (ad Kapitein en Yvonne) De generale staf van 't Belgisch leger is ook al paraat, zie ik.

KAPITEIN: Ter order...!

TOEBAK: We komen eens efkes door den afloop keuteren.

YVONNE: Dat wordt ook tijd.

TOEBAK: Wij kunnen niet vliegen, hé madammeke!

MIE: (bekijkt schilderij) Aan 't schilderen geweest, Connie?

CONNIE: Ja, ne mens moet soms z'n zinnen eens kunnen verzetten als 'm in de shit zit.

TOEBAK: (monstert nu ook het schilderij, dan plots) Wat is dat hier...?

CONNIE: Leo wou een portret.

TOEBAK: Ja, ik moet zeggen dat 'm er echt iets van weg heeft. (toont aan iedereen. Er staat duidelijk een ezel op afgebeeld)

LEO: (ontdekt, dan boos tot Connie) Oh..., dat vind ik smerig van u...!

TOEBAK: En ge ziet goed dat dat de Leo is hé!

MIE: Hoe dat?

TOEBAK: (ad schilderij) Aan de oren hé!

YVONNE: (tot Connie) Wij zijn weg, kindje. Van zone praat krijg ik nog meer hoofdpijn. Tot morgen.

CONNIE: Ja Ma. (herinnert zich plots) Euh..., morgen moet ge niet komen.

YVONNE: Waarom niet?

CONNIE: (twijfelend) Euh..., morgen...

LEO: (redt Connie) Morgen komt er hoog bezoek.

YVONNE: Wie dat?

CONNIE: Dat kunnen we nu nog niet zeggen.

YVONNE: Ik hoop dat die wat betere manieren zullen hebben dan uw burens! (valse smile naar Mie en Toebak)

TOEBAK: (als Yvonne en de Kapitein richting hall gaan) En pas op voor 't trapke...!

(de Kapitein struikelt bijna)

LEO: (geeft de speelgoedtrein nog mee) En vergeet uwen trein niet of ge gaat niet thuis geraken, vrees ik!

YVONNE: En u kom ik nog wel eens tegen...!

LEO: Ik hoop niet in den donkere! (krijgt een tik van Connie)

(Kapitein en Yvonne af langs hall)

LEO: (eist nijdig stil verantwoording van Connie in verband met het schilderij) Wat is dat met dat schilderij...? Dat ben ik toch niet!

CONNIE: Ik heb u toch gezegd dat ik op doek vastleg wat er op mijn maag ligt.

LEO: Waarom moet ik dan model staan?

CONNIE: Ge zult er misschien toch iets van weg hebben, wie weet!

LEO: Zó moet ge niet beginnen, hé Connie!

CONNIE: Een kunstenaar schildert toch wat hij wil schilderen zeker! Of gaat ge me nu nog vertellen HOE ik moet schilderen, WAT ik moet schilderen en WANNEER ik moet schilderen...?

TOEBAK: Daar hangt hier precies elentric in de lucht, Mie!

MIE: Amaai, da's nog erger dan bij ons!

TOEBAK: Zoiets doen wij toch niet hé!

CONNIE: (tot Toebak en Mie) Gaat eens efkes zitten en luister!

(Mie en Toebak gaan aan tafel zitten, even heibel wie waar gaat zitten omdat Toebak de beste plaats wil)

CONNIE: Ge weet intussen ook al dat we in de problemen zitten. Wel,...

LEO: (vervolgt ongevraagd) Het zijn eigenlijk geen problemen, maar eigenlijk ook weer wel.

MIE: Gooi ze maar op tafel! Den Toebak en ik zullen zien wat we kunnen doen.

CONNIE: (vervolgt) Wel, we hebben besloten dat....

LEO: (onderbreekt) Pardon! GIJ hebt besloten...! Vergeet dat niet hé!

MIE: (tot Connie, ad Leo) Als die nu zijne mond niet gaat houden hé...!

TOEBAK: (tot Mie) En gij moet uwen tetter ook eens houden als de grote mensen aan 't klappen zijn!

MIE: Dat moet ik thuis ook al doen!

TOEBAK: In elk kiekenkot is den haan den baas!

CONNIE: (zeer luid) Stilte...!

TOEBAK: (stil) Die kan nogal roepen hé.

CONNIE: (met blik naar Leo) Goed. IK heb besloten om mij te laten zwanger maken door Leo zijne beste vriend, Firmin.

TOEBAK: (met gebaartje naar de slaapkamer, venijnig plagend tot Leo) Dan is 't daar meer de 'slapkamer' in plaats van de 'slaapkamer'!

LEO: Zèg, wat denkt gij wel van mij?

TOEBAK: 't Is maar een gedacht hé. Trouwens uw vrouwke vertelt het ons just.

CONNIE: Nee, zo erg is 't niet! Dat gaat nog. (ad Leo) Maar daarmee is dan ook alles verteld!

TOEBAK: Gaat die Firmin..., met u euh..., samen euh..., in de koffer duiken...? (met bijhorend gebaartje)

CONNIE: Daar komt 't op neer, ja.

TOEBAK: Amaai, pffft...! Dat gaat ook ne knal geven!

LEO: Allé, nu van man tot man, wat zoudt gij doen in mijn plaats, Toebak?

TOEBAK: Ik zou héél goed uit m'n doppen kijken als die andere hier zijne nestel komt afdraaien!

CONNIE: Och prullemannen! Al die herrie en dat gejammer voor dat één zaadcelleke dat ik nodig heb. (laat zich in de zetel ploffen)

LEO: Mijne vervanger komt seffens voor een eerste gesprek. (zet zich naast Connie)

CONNIE: En nu is Leo depressief.

TOEBAK: Ge zoudt voor minder!

MIE: Kan er mij eens iemand uitleggen wat hier eigenlijk gaat gebeuren want ik versta er genen bal van?

TOEBAK: Dat was weer te denken. Als 't over zoiets gaat dan kan ons Mie nooit volgen. (tot Mie) Hoe oud zijt gij eigenlijk? We hebben dat toch al gezien op den televisie.

MIE: Op den televisie zeggen ze zoveel wat niet waar is.

TOEBAK: Ze noemen dat "de zaadlozing", Mie! (zwaar articulerend) De zaadlozing! Daar moet een zaadlozing gebeuren vooraleer de bevruchting kan plaatsvinden. Verstaat ge 't nu?

MIE: (begint met haar hoofd bevestigend te knikken, maar na twee seconden schudt ze ontkennend) Geen fluit...!

TOEBAK: (tot Leo en Connie, ad Mie) Dat hebt ge als ge met een kapot machien zit hé! (tot Mie) Allé, ik zal 't nog eens ene keer uitleggen met de grote middelen. Veronderstel dat ik een mannelijke zaadcel ben.

MIE: Dan zou ik dat zwart potske maar van die stomme kop doen!

TOEBAK: Zwijg en luister! Marktwijf...! Veronderstel dat gij het vrouwelijk eitje zijt. (bekijkt Mie van kop tot teen) Allé, al een heel ei maar vandaag gaan we alles in 't klein doen. Ik zit in de Leo zijnen buik en gij zit in Connie haren buik.

MIE: Mag ik eens efkes onderbreken?

TOEBAK: Wat nu weer...?

MIE: Is dat niet een beetje lager dan den buik, Toebak?

TOEBAK: Moet ik dat ook nog gaan uitleggen, ja? Goed. We gaan hier een normale bevruchting simuleren.

MIE: Ik sta niet in voor de gevolgen hé.

TOEBAK: (met wanhopige zucht) Mie, houdt uwen teut of ik plak seffens ne plakker op uwe mond! Gij moet niks anders doen dan "ei" spelen. En een ei dat ligt daar te liggen en dat zwijgt! Hebt gij al eens een ei horen klappen misschien?

MIE: Wat kent gij daarvan?

TOEBAK: Allé, ze weet 't weeral beter! Hoe doet een ei dan?

(Mie neemt een zeer vreemde houding aan)

TOEBAK: Is dat een ei? Da's precies ne kangoeroe die met tandpijn zit! Dus, ergens begint het koppelen tussen man en vrouw. In ons geval is dat nu tussen Connie en de Leo. (tot Connie en Leo) Begin maar!

LEO: Hoe...?

TOEBAK: Ja, begin maar hé!

LEO: Wàt moeten we beginnen, Toebak...?

TOEBAK: Begin maar te kreunen en te mokken en te pruilen, dan weten de zaadcellen tenminste dat ze standby moeten staan. Allé begin maar! Seffens is 't kindje al geboren en dan zijt ge nog niet bezig!

(Mie begint vreemd te kreunen)

TOEBAK: Mie, hoe dikwijls moet ik dat nog zeggen dat gij een ei zijt! En een ei dat kreunt niet! Een ei doet niks!

MIE: Oh nee? Als ik een ei in de pan sla dan doet dat toch "zwets...!" (probeert te imiteren)

TOEBAK: Seffens komt gij 't hier uitleggen hé!

MIE: Maar ik ken dat niet.

TOEBAK: (gepikeerd) Dan moet ge uw bakkes houden of ik steek er seffens nen bot stro in...! Allé Leo, begin maar!

(Leo kreunt houterig)

TOEBAK: (tot Leo) Is dat alles? Precies dat gij op de wc zit met buikkrampen...!
CONNIE: Kom, ik zal efkes helpen.

(Leo en Connie kreunen samen overdreven)

TOEBAK: Ge moet nu ook niet gaan overdrijven, hé mannekes. Da's precies een zaal vol krekels die aan groepseks doen.

CONNIE: Ge maakt het ons wel moeilijk, hé Toebak.

TOEBAK: Waarom? Ge doet gewoon gelijk anders in bed.

CONNIE: Da's gene vette hé.

LEO: Connie, ge moet hier alles niet gaan opbiechten hé!

MIE: Kunt GIJ niet kreunen, Toebak?

TOEBAK: Ah nee, want ik ben de zaadcel. En een zaadcel doet niks anders dan gereed staan en wachten tot 't alarm afgaat.

CONNIE: We zullen eens doen gelijk die van den televisie.

(Leo en Connie kreunen opnieuw)

TOEBAK: Voilà, zo is 't just echt. (gespeeld) Luister eens, Mie? Dat was prijs se...!
(opent keukendeur, dan tot Mie) Nu gaat gij daar binnen staan en ge wacht tot ik bij u kom. Vergeet niet dat gij het vrouwelijk eitje zijt en ik de mannelijke zaadcel hé. En vergeet niet dat ik heel wat obstakels opzij moet zetten eer ik bij u ben hé!

MIE: (gaat richting keuken, maakt onderweg lieve groetjes met haar vingers naar Toebak) Tot seffens, hé zaadcelleke...! (af naar keuken maar laat de deur openstaan)

TOEBAK: (tot Leo en Connie) Wie wil er nu zo'n vrouwelijk eitje gelijk ons Mie? Negentig procent van de mannelijke zaadcellen vlucht direct terug als ze zo'n scharminkel tegenkomen!

CONNIE: Duurt dat nog lang Toebak...?

TOEBAK: Waar zijn we weer gebleven? Dus, het geweer van de Leo is afgegaan. Algemeen alarm bij de zaadcellen. Eén van de zaadcellen is vandaag in zijne goeie en zwemt al die ander sukkelaars voorbij. (luid tot Mie in de keuken) Ik ben op komst, hé Mie. (tracht een bewegende zaadcel te imiteren, verplaatst zich traag met zwemmende armen richting keuken)

(Mie komt uit keuken Toebak tegemoet met dezelfde spastische bewegingen)

TOEBAK: (krijgt het op z'n heupen, laat z'n hoofd moedeloos hangen) Allé, wat komt gij hier nu doen?

MIE: Ik moest u toch ergens tegenkomen onderweg.

TOEBAK: Gij moet niet naar buiten komen. Ik moet naar binnen!

MIE: Oh, gij zit nog in dat geweer van de Leo?

TOEBAK: Ja, maar niet lang meer, want ik zie ginder al een klein lichtje in den

- tunnel! Ik zal 'm eens een vitesse hoger zetten! (begint wild met z'n armen om zich heen te slaan)
- MIE: Zèg Toebak?
- TOEBAK: (zucht mismoedig) Wat nu weer, Mie?
- MIE: Ik vind u toch maar een mottig zaadcelleke zenne!
- LEO: (speelt genietend mee) Dan zal ons kindje geen schoon kindje worden.
- TOEBAK: Verstaat ge 't nu, Mie?
- MIE: 't Is eigenlijk gewoon elkander tegenkomen?
- TOEBAK: Just!
- MIE: Maar dat ken ik nog van vroeger.
- TOEBAK: (zucht) Wat ben ik hier dan 't laatste halfuur aan 't uitleggen?
- CONNIE: (spottend tot Mie, ad Toebak) En 't is precies dàt zaadcelleke dat bij Leo uitgedroogd is.
- MIE: Kan de Leo dan niet efkes met zijn portemoneeke in een warm bad gaan zitten? Dan wordt dat toch week en dan kan dat toch lossen.
- LEO: (verdedigt zich) Zèg, ik ben geen filterzakje hé!
- MIE: Dus, als ik 't goed begrijp komt er hier iemand anders zaad leveren?
- TOEBAK: Ja, en dat zit niet in een pakske! En 't is niet van de melkboer. En ook niet van de fakteur! Maar van de Firmin.
- MIE: En de Leo vindt dat allemaal goed?
- CONNIE: Hij zal wel moeten!
- MIE: Zoiets zou ik aan den Toebak toch niet moeten vragen.
- TOEBAK: Kunt ge geloven dat ik ook terug goesting krijg met daar nu zo over te klappen? Gij niet, Mie? (trekt haar even tegen zich aan)
- MIE: (stoot hem speels af) Ga weg, zot!
- TOEBAK: En welke dag wordt er uitgekozen voor de bevruchting van Connie?
- MIE: Volgens mij moet ge rekening houden met de stand van de maan.
- CONNIE: Morgenavond zal dat hier plaatsvinden. Dan is de Leo er rap vanaf. (neemt zijn wang tussen twee vingers en schudt ermee) Hé zoeteke...!
- LEO: (veert gepikeerd uit de zetel) Toebak, zorg eens dat die afloop in de keuken open is!
- TOEBAK: Wil ik die ontstopper bij u ook eens gebruiken, ha ha? (af naar keuken)
- LEO: En nu ga ik voort werken. (zet zich met pen en papier aan tafel)
- CONNIE: Dan ga ik Mie uitleggen hoe zo'n zwangerschapstest werkt.
- LEO: Pas maar op dat Mie ook geen goesting krijgt om een kindje te gaan kopen.
- MIE: Zo rap als ze in reklaam staan!
- LEO: Misschien bij Van Meeuwen. Twee kopen en één gratis!
- CONNIE: (legt uit aan Mie) Ge neemt een paar druppelkes van uw eerste water en ge doet dat op dat testblaadje. Ge wacht een paar seconden en als daar dan...
- LEO: (ondertussen luid) Bij Van Meeuwen...
- CONNIE: (vervolgt) ...een bruin kringetje....
- LEO: (nog luider) Bij Van Meeuwen...
- CONNIE: (vervolgt) ...verschijnt dan is 't prijs!
- LEO: Connie, kunt ge niet wat stiller spreken? Hoe kan ik hier nu fatsoenlijk werken?
- CONNIE: (brult luid) "Bij Van Meeuwen staan ze zo niet te schreeuwen!"
- LEO: Begint ge me nu nog te plagen ook?

CONNIE: Ga dan toch in de wapenkamer zitten, daar is 't tenminste rustig.

LEO: Niks van!

CONNIE: Waarom niet?

LEO: En dan daar op dat naaktschilderij zitten te koekeloeren zeker! 't Is zo nog niet erg genoeg!

(deurbel rinkelt)

LEO: Wie kan dat nu weer zijn?

CONNIE: Firmin natuurlijk. Doe maar gauw open!

LEO: Ja tarara...!

CONNIE: Durft ge niet?

LEO: Ik wil Firmin niet zien!

CONNIE: Flauwerik!

LEO: Gij moet uw eigen problemen oplossen!

CONNIE: (berispt luid) Leo...! Dat was de afspraak niet hé!

(Leo laat Firmin met tegenzin binnen)

FIRMIN: (met gebeitelde glimlach) En wat nieuws...?

MIE: (fluistert te luid) Is dat die dorpsheg? (monstert hem van kop tot teen) Die mag bij mij ook eens langskomen. (schudt met haar kont)

LEO: Mie, ga eens naar de keuken dan kunt ge den Toebak wat gaan helpen.

MIE: Als 't spannend begint te worden dan moet het voetvolk weg hé.

(Mie draait een keertje lonkend langs Firmin. Connie maakt haar mimisch duidelijk dat haar aanwezigheid niet langer gewenst is. Dan kuiert Mie flirtend af naar keuken)

FIRMIN: Die vrouw van die Toebak doet wel raar hé.

LEO: Dat zal de menopauze wel zijn!

FIRMIN: Wat moest ik zo dringend komen doen?

CONNIE: (ontwijkt de vraag) Wilt ge iets drinken, Firmin?

LEO: (stil nijdig tot Connie) Begint ge al met uw verwennerij...?

CONNIE: Ik moet toch met iets beginnen hé.

LEO: Begin dan maar met 't hier af te bollen. Zo'n gesprek moet gebeuren van man tot man.

(Connie boos af met stofvod naar wapenkamer, bij de deur slaat ze speels de stofvod door Leo 's gezicht)

FIRMIN: 't Is precies nogal iets serieus dat ge moet vragen. Ge hebt er hier al twee weggestuurd!

LEO: (schudt het van z'n rug) Neenee, 't is maar iets heel gewoon.

FIRMIN: Kom er dan maar mee voor den dag, Leo!

LEO: Kunt gij iets doen voor ne vriend van mij?

FIRMIN: Ge kent me toch hé. Uw vrienden zijn ook mijn vrienden. Zeg maar wàt en dan zal dat hupsakee gebeurd zijn!

LEO: Euh..., ge zoudt zijn vrouw moeten zwanger maken...!

FIRMIN: (valt uit de lucht) Watte...? (met lachje) Ge bedoelt natuurlijk zijn koe! Nu dacht ik echt...

LEO: (onderbreekt ernstig) Nee Firmin, 't is wel degelijk zijn vrouw!

FIRMIN: (slikt door) Toch zijn vrouw niet zeker...?

LEO: Als dierenarts mag dat voor u toch geen probleem zijn.

FIRMIN: Met de spuit in m'n hand ben ik sterk hé.

LEO: Maar 't moet wel gebeuren zonder spuit. 't Is te zeggen, niet met zo'n spuit, maar euh... (fluistert stil in z'n oor)

FIRMIN: Ik versta u niet, Leo.

(Leo fluistert opnieuw in z'n oor)

FIRMIN: Ik versta u nog niet!

LEO: (roept dan luidkeels) Met UW spuit...!!

FIRMIN: Oei, 't is van de naturelle!

LEO: Just!

FIRMIN: Okee, en wie is de gelukkige?

LEO: Connie...!

FIRMIN: Welke Connie...?

LEO: MIJN Connie!

FIRMIN: Oh, uw Connie. (z'n frank valt, dan onthutst) UW Connie...??

LEO: (begint zich te ergeren) Verstaat ge mij nu niet?

FIRMIN: Meent ge dat, Leo...?? Dan zijt gij die... die vriend?

LEO: Ja, dat ben ik toevallig.

FIRMIN: Dat meent ge niet hé. (lacht zich bijna te pletter)

LEO: Ik vind dat niet om te lachen, Firmin! Ik vind dat HELEMAAL niet om te lachen!

FIRMIN: En de reden...?

LEO: Naar 't schijnt blijkt ik onvruchtbaar te zijn om de een of ander reden.

FIRMIN: Allé Leo, zoiets kan ik toch mijn beste vriend niet aandoen zeker. Gij moogt mij veel vragen maar zoiets...! Nee, dat wil ik niet!

LEO: Ik ook niet, maar 't is de wil van Connie. En 't strafste is dat ze niks wil weten van een kunstmatige bevruchting. Komt daar nog bij dat ze mij wil verlaten als ik niet akkoord ga.

FIRMIN: Nee, zoek maar iemand anders. Ze gaan mij op straat niet nawijzen omdat ik mijn beste vriend een loer gedraaid heb! Ik speel niet mee, Leo...!

LEO: En dat dacht gij! (met enig sarcasme in z'n stem) Zo gemakkelijk komt ge er niet vanaf, Firminke...!

FIRMIN: Ik heb als dierenarts al heel wat meegemaakt, maar zoiets...!

LEO: Is dat de vriendschap tussen ons? Ik dacht dat gij mijnen bloedbroeder waart!

FIRMIN: Ik heb teveel bewondering voor Connie om met haar in de kuip te duiken.

LEO: Bewondering of geen bewondering, ge zult MOETEN!

FIRMIN: Niemand kan mij dwingen. Zelfs gij niet, Leo!

LEO: Oh nee...? Als ge dat voor mij niet wil doen dan zal ik dit... (haalt de bezwarende foto's boven) ...eens onder de neus van Lisa-Lisa schuiven!

(Firmin wil de foto's bemachtigen maar Leo trekt ze voor z'n neus weg)

FIRMIN: Maar dat is chantage...!

LEO: Noem 't maar zoals ge wilt. Ge kunt er niet meer onderuit, stukske veterinaire.
En zeg niet dat ge dat nog nooit gedaan hebt want de bewijzen staan op deze foto's!

FIRMIN: Ik dacht dat gij ne goeie vriend waart!

LEO: Dat dacht ik van u ook.

FIRMIN: Okee, als er dan toch niks anders op zit...! Maar dan hoop ik dat 't toch maar voor ene keer is hé!

LEO: Dat is u geraden!

FIRMIN: Waar en wanneer moet 't gebeuren?

LEO: Morgenavond en hier in het echtelijk bed.

FIRMIN: Hebt gij daar dan als echtgenoot geen problemen mee?

LEO: Nee zeker! Ik kan op dit moment uwe kop wel uitrekken.

FIRMIN: Waarom doet ge dat dan niet?

LEO: Omdat ik dan iemand anders moet gaan zoeken!

(Toebak en Mie komen van keuken)

TOEBAK: (groet Firmin) Alàààààf...!

MIE: Dat is ook weeral gebeurd.

LEO: Alles in orde?

TOEBAK: Jaja. (begint dan toch een beetje te twijfelen) 't Is te zeggen. Eigenlijk ook weer niet. We zitten met een piepklein probleemke, Leo.

LEO: En wat is dat?

TOEBAK: (toont zwanehals van de afloop) Dat hebben we over...!

LEO: Hoe kan dat...?

TOEBAK: Maar den afloop is open zenne.

LEO: Ja, dat zal wel. Waar loopt dat water dan nu naartoe?

MIE: In nen emmer.

LEO: Hoe, in nen emmer...??

TOEBAK: Ah ja, maar die moet ge dan wel op tijd en stond leegkappen hé.

MIE: Dat is vele gemakkelijker en nu kan 't nooit meer verstopen.

(Leo laat z'n hoofd depressief hangen)

MIE: Verstaat ge dat niet, Leo? Anders maken we er een tekeningske van.

LEO: Zou 't niet beter zijn dat ik nen echte loodgieter laat komen, mensen?

MIE: Die gaat ge dan wel meer moeten betalen dan ons hé.

LEO: Dan is 't misschien fatsoenlijk gemaakt.

TOEBAK: Ik heb 't u nog gezegd, hé Mie.

MIE: (haalt uit) Gij sen drogen Toebak dat ge daar staat...! Bij ons marcheert dat zo toch ook.

TOEBAK: Mie, gij weet 't nu toch eens altijd beter hé!

MIE: Ik zal seffens die suffon eens in uw oren steken, bullebak...!

TOEBAK: Ga nu maar terug naar de keuken.

MIE: Waarom?

TOEBAK: Dan kunt ge daar uwe rommel gaan opkuisen.

MIE: En wat gaat gij doen?

TOEBAK: Ik moet hier zijn..., bij de grote mensen. (pusht haar af naar de keuken)
Eindelijk! Zoiets moet ge in huis hebben, dan zijt ge ook zalig. (ad Firmin) Is dat euh..., die dekhengst?

FIRMIN: (roept Leo tot verantwoording) Zèg wie is daar allemaal al van op de hoogte...?

LEO: Den Toebak zal zijne mond wel houden tegen iedereen.

FIRMIN: 't Is te hopen want als Lisa-Lisa dat te weten komt dan kan ik mijn valies ook pakken.

TOEBAK: (tot Firmin met te brutaal schouderklopje) En hoe zit 't, maat? Staat ge scherp tegen morgen?

FIRMIN: Ik sta altijd scherp.

LEO: (ad foto's) Dat weten we ondertussen al.

TOEBAK: 'k Zou maar wat rapen in m'n kas slagen als ik van u was.

FIRMIN: Waarom?

TOEBAK: Zodat ge morgen kunt "capito" geven, potverdekke! Ge weet toch dat de toekomst van de Leo van uw prestaties afhangt! Als gij nu uw oren laat hangen dan kan de Leo 't hier wel vergeten.

LEO: En waar moet Firmin die rapen gaan halen?

TOEBAK: Daar zal ik wel voor zorgen. En ik heb ook nog wat condomen liggen.

FIRMIN: Condomen...? Waar zijn die voor nodig?

TOEBAK: Tegen AIDS natuurlijk.

LEO: Ons Connie heeft toch geen AIDS.

TOEBAK: (tikt op schouder van Firmin) Nee, maar hij hier misschien wel!

FIRMIN: Wat denkt gij wel van mij?

TOEBAK: (plagend) Of schuift gij er liever die suffon over...? (toont zwanehals) Mij ook goed zenne!

LEO: Den Toebak heeft gelijk. We kijken iets over 't hoofd.

TOEBAK: Gij ziet niet naar den televisie zeker? Ikke wel zenne. Maar hij staat niet altijd aan.

FIRMIN: Gij zijt ook twee slimme sjarels. Hoe kan de bevruchting dan plaatsvinden?

LEO: Da's waar ook. 't Is precies dat wat we nodig hebben, hé Toebak. Eén druppelke is genoeg.

TOEBAK: Met één druppelke loopt ze negen maanden! Mijnen bromfiets slikt potverdekke zes liter en die loopt er maar een klein week mee. (ad Firmin) Ge moet niet vragen wat charge dat daar achter zit, hé mannen...!

LEO: Hoe gaan we 't dan klaarspelen?

TOEBAK: Dan zal ik wel een gaatje in die condoom prikken.

(oogcontact tussen Firmin en Leo)

LEO: (ginnegappend) Toebak, gij had advocaat moeten worden!

TOEBAK: (erg geflatteerd) Dat zegt ons Mie ook altijd.

(Mie komt van keuken en wendt zich direct naar Toebak)

MIE: Hé mislukte zaadcel, komt gij mij nog helpen of niet?

TOEBAK: (zucht ad Mie) Twee advocaten in één kot is toch ook niet alles, hé

mannen...!

doek

DERDE BEDRIJF**VOLGENDE DAG, AVOND.**

(Leo poetst de loop van een antiek pistool op. Hij is merkbaar hypernerveus en noteert ondertussen)

LEO: (op rijm) "Bij Van Meeuwen gaat het branden want de ooievaar wil niet landen". (bij zichzelf) Dat trekt ook op niks. (doorstreept en kuiert dan zenuwachtig door de kamer met het pistool, dan achterdochtig) En als dat nu eens meevalt bij Connie...? Ja, dan kan Leo 't hier afbollen. Zo simpel is dat. Firmin, mijnen beste vriend. Wie zou dat ooit gedacht hebben dat ik 'm voor zoiets nog zou nodig hebben...? (kijkt in de spiegel) Ge zijt laag gevallen, Leo! Ik kan maar beter Leontine heten want ik ben gene vent meer! (voelt aan z'n kruis) Ik kan nog niet eens zorgen voor een nageslacht. Dat ding heeft me schoon in de steek gelaten. (hoort beweging in de hall, zet zich bliksemsnel weer aan tafel en poetst verder aan z'n pistool)

(Connie komt van de winkel. Ze heeft een papieren winkelzak bij met de initialen van modewinkel Van Meeuwen. Ze geeft Leo een snel kusje)

CONNIE: Dag jongen. (ad zak die ze op tafel zet) Ik heb een verrassing bij.

LEO: Voor mij?

CONNIE: 't Is te zeggen, onrechtstreeks hebt ge er wel iets mee te maken. (haalt nu wat sexy lingerie uit de zak, plooit die open en toont die aan Leo) Wat vindt ge ervan?

LEO: Wat is dat...?

CONNIE: Wat lingerie. Tegen straks. Firmin zal nogal verschieten als 'm dat voorgeschoteld krijgt!

LEO: (fronst de wenkbrauwen) Zèg, wat zijt gij eigenlijk van plan? Zoekt ge Firmin voorgoed aan den haak te slaan?

CONNIE: Dat hoort er toch bij, hé Leo. (stapje dichterbij Leo, iets minder luid) En dan wil hij misschien voor ons tweede kindje nog eens terugkomen! (daarna vette knipoog)

LEO: (monstert de lingerie) Waarom hebt gij zoiets niet vroeger gekocht?

CONNIE: Ik dacht dat u dat niks deed!

LEO: Nu niet meer, nee!

CONNIE: 't Komt van Van Meeuwen.

LEO: Dat ook nog! Dan is 't héél slecht materiaal.

CONNIE: Hoe...? En gij zit met uw reclameslogans al twee dagen van de daken te schreeuwen dat Van Meeuwen goed materiaal verkoopt. Ge hebt er zelfs twee dagen verlof voor genomen.

LEO: (gooit het over een andere boeg) Ik stel nog een voorwaarde als ge aan uw fuif begint.

CONNIE: Dat ligt er aan wat het is!

LEO: Ik wil erbij zijn als gij en Firmin bezig zijt aan het feestmaal!

CONNIE: (onthutst) Watte...? Ge lacht ermee zeker?

LEO: Nee Connie, ik meen 't.

CONNIE: Zoiets kan toch niet, hé Leo. Kunt gij trammelanten als ze op uwen achterkant staan te loeren?

LEO: Zèg, wat mag ik hier eigenlijk nog wel?

CONNIE: (wrijft speels plagend door z'n haardos) Vader worden van ons kindje. (trekt haar jas uit) Is Firmin er nog niet?

LEO: Nee, en ik heb goesting om zijn opdracht te annuleren!

CONNIE: Ik geloof dat ge niet goed begrijpt hoe belangrijk het is voor een vrouw om moeder te worden.

LEO: En ik hoop dat ge er geen plezier aan beleeft.

CONNIE: Hoe moet ik dat doen?

LEO: Denk maar aan iets anders als ge bezig zijt.

CONNIE: Aan wat?

LEO: Aan mij bijvoorbeeld.

CONNIE: Dan wordt het maar een saaie bedoening, hé Leo.

LEO: Hoe...? Ik dacht dat ik een vrij goed sex-appeal had.

CONNIE: Hoe kan ik nu aan u denken als ik met Firmin lig te ravotten?

LEO: Dat is toch heel simpel. Voor mij is dat toch geen probleem.

CONNIE: (beetje imminent) Denkt gij ook aan ander vrouwen als wij met elkaar bezig zijn?

LEO: (na te lange stilte, geeft dan toe) Soms...!

CONNIE: Hoe soms...?

LEO: (bekent) Ja, ik denk soms aan de buurvrouw.

CONNIE: Aan Mie...?

LEO: Nee, die van den andere kant.

CONNIE: Aan madam Peeters...? Wat heeft die meer dan ik?

LEO: Niks, maar soms als ze haar vensters poetst durft ze al eens gaan krom staan en...

CONNIE: (onderbreekt nieuwsgierig) En wat...?

LEO: Wel, en ik ben een gezonde jongen.

CONNIE: Nee Leo, gij zijt gene gezonde jongen. Want dan moest Firmin niet naar hier komen om dàt te regelen!

LEO: In elk geval, ik heb ook graag dat gij aan iets anders denkt.

CONNIE: Aan wat?

LEO: Denk aan onze Pucky die verleden jaar onder nen auto is gelopen en die we samen begraven hebben onder onze kerselaar. Of aan den dag dat gij en uw ma bij de neuroloog moest komen toen die vertelde dat uwe pa voor de rest van z'n leven gestoord was.

CONNIE: Kan het iets plezanter, ja?

LEO: Of aan den dag toen gij met onze nieuwe auto de poort van de garage ramde! Of denk aan een keizersnee van anderhalve meter!

CONNIE: Ja, en ga zo maar door! Nog efkes en gij kunt met Firmin in bed kruipen!

LEO: Ik wil u alleen maar helpen, Connie.

CONNIE: Is dat helpen...? Oh ja? M'n goesting is anders al goed over.

LEO: Goesting...? Hebt gij goesting?

CONNIE: Ik bedoel, m'n tegengoesting. Is 't nu goed?

LEO: En ik wil dat ge na die vrijpartij onmiddellijk de lakens van ons bed ververst! En daar wordt niet gesmost hé!

CONNIE: (vervolgt het sermoen van Leo) En hij zal ook niet in het kopkussen bijten

gelijk jij altijd doet, en z'n kleren moet hij netjes op de stoel hangen, en hij zal uit uw nachtkastje blijven. Okee? Wenst meneer verder nog iets?

(Toebak komt van slaapkamer. Hij heeft een donkere lasbril op z'n voorhoofd staan en sleurt een laspost achterna)

TOEBAK: (groetend) Alààààf...!

CONNIE: (verwonderd tot Leo, ad Toebak) Van waar komt die?

LEO: Van de slaapkamer.

CONNIE: Dat zie ik ook wel. Wat is die daar aan 't doen?

LEO: Wel euh...

TOEBAK: In opdracht van de Leo heb ik 't echtelijk bed moeten verstevigen.

CONNIE: (tot Leo) Zijt gij nu helemaal getikt...??

LEO: Men weet maar nooit hoe een mens zich gedraagt als hij met een andere vrouw in bed kruipt. 't Zou de eerste niet zijn die door 't bed zakt terwijl hij met een vreemde naakte vrouw ligt te rollebollen!

CONNIE: Ik ben toch geen vreemde voor Firmin.

LEO: Daarom juist! Misschien komen al uw opgekropte verlangens naar boven en laat ge u totaal gaan tot ge 't aards paradijs ziet!

TOEBAK: Zèg, ik ga eerst mijne laspost naar huis doen hé. (tot Leo) Of hebt ge nog graag dat ik er nen dwarse boutrel onder las?

CONNIE: Nee...! Maar ge moogt wel twee stalen platen op Leo z'n ogen lassen!

TOEBAK: (ontdekt de sexy lingerie op tafel, dan tot Connie) Worden dat uw werkkleren voor seffens? Dan zullen de kanonnen nogal gaan brullen, ha ha! (gaat richting hall) Alààààf...!

LEO: (tot Toebak) Pas maar op voor 't trapke...!

TOEBAK: (struikelt weer) Al sjans dat er zo geen trapke staat in de slaapkamer! Of Firmin zou nog in de klerkast kunnen belanden als 'm nen aanloop pakt! En als dan de Leo... (Leo gooit een pantoffel naar hem. Toebak vlucht lachend af langs hall)

CONNIE: (zet zich met de armen gekruist bij Leo aan tafel) En nu maar wachten hé. Hoe laat was de afspraak ook al weer?

LEO: Zeven uur.

CONNIE: (kijkt op haar horloge) 't Is al zeven uur.

LEO: Ik wou dat de tijd bleef stilstaan.

CONNIE: En als Firmin nu eens niet komt?

LEO: Dan ga ik hem halen!

CONNIE: (erg liefjes) Ik vind het lovenswaardig van u dat ge volledig achter mij staat.

LEO: (aarzelend) Ge gaat toch... toch niet te hard verschieten als... als ge Firmin in zijne nakie ziet?

CONNIE: Mijn hobby is kunstschilderen hé. Dus, ik heb in m'n leven al meer naakte mannen gezien dan ge denkt.

LEO: (presenteert z'n figuur) En hoe kom ik er uit als ge mijn postuur bekijkt?

CONNIE: Moet ik eerlijk zijn?

LEO: Natuurlijk.

CONNIE: Niet zo fameus...!

LEO: Ook dat nog!

CONNIE: Ge valt zeker niet tussen de prijzen.

LEO: Doet u dat niks zo'n naakte man voor u?

CONNIE: Ge moet dat beschouwen als een object hé.

LEO: 'k Zou dan voor dat object van Firmin toch maar oppassen. Ik heb dat ene keer gezien toen we samen in de sauna zaten. Amaai...! Ik geloof dat 'm ook op de eerste rij stond toen ze die dingen aan 't uitdelen waren.

CONNIE: Dan stond gij op de achterste rij zeker?

LEO: Wat bedoelt ge daarmee...?

CONNIE: Dat gij moest content zijn met den overschot.

LEO: (cynisch) Hèhè, wat zijn we weer geinig vandaag!

CONNIE: Grapke, Leo.

LEO: 't Is nu gene moment om grapkes te maken. Ik sta op springen en gij... gij...

(deurbel rinkelt. Oogcontact tussen Leo en Connie. Leo wordt nu pas echt rusteloos. Zijn handen beginnen hevig te trillen)

LEO: (is aan het eind van z'n Latijn) Oh Connie, dit wordt mijn einde!

CONNIE: Dat denkt ge maar.

LEO: Kijk maar eens hoe mijn vingers beginnen te trillen...! (beweegt z'n vinger overdreven bij z'n oor) Ik kan nog niet eens meer in m'n oor peuteren!

CONNIE: Leo, hou op met die zever!

LEO: Wat gaat ge op mijne grafzerk zetten als mijn hart 't begeeft?

CONNIE: Hij kon mij veel geven maar..., maar niet alles! (vervolgt als Leo z'n kopje laat hangen) Maar wat hij gaf, dat gaf hij uit volle overtuiging!

(deurbel rinkelt opnieuw)

CONNIE: Ga nu maar opendoen!

LEO: Zorg maar dat gij in de slaapkamer zit!

CONNIE: Ik ben bang, Leo!

LEO: Ja, daar moet ge nu mee afkomen! Dat is wel wat laat hé. (zoekt en geeft troost bij Connie) Ik hou van u, Connie.

CONNIE: Ik van u ook, Leo. Denk maar dat we dit doen voor de goei zaak. Als dit ons huwelijk kan redden dan moeten we er niks om geven en de dag van vandaag zo snel mogelijk proberen te vergeten. (gaat reeds richting slaapkamer) En pas maar op met dat pistool!

LEO: (op van de zenuwen) Oh Connie, ik ben bang dat ik mezelf niet onder controle kan houden!

CONNIE: Doe geen domme dingen, hé Leo.

LEO: Wacht, ge vergeet uwe lingerie nog!

(Connie met de lingerie af naar slaapkamer. Leo laat Firmin binnen. Hij draagt een lange beige overjas)

FIRMIN: Dat duurde zolang...?

LEO: Ik had de bel niet gehoord.

(Firmin en Leo zetten zich aan tafel)

FIRMIN: (breekt de spanning met een flauw lachje) Daar is veel wind buiten. (geen reactie van Leo) Hier zitten we dan hé.

LEO: Firmin, ge moet me beloven dat ge voorzichtig zijt met Connie hé.

FIRMIN: Ik ben altijd voorzichtig.

LEO: Maar Connie is geen koe hé, als ge dat moest denken!

FIRMIN: Kan ik eerst wat drinken want ik zit met een droge keel en ik ben heel nerveus?

LEO: (cynisch) Ikke niet. Ik ben heel kalm. Mijn hart klopt bijna in m'n keel maar ik ben niet nerveus. Wat wilt ge drinken?

FIRMIN: Gij moogt kiezen. Cola of melk.

LEO: Waarom cola of melk? Anders vraagt gij toch altijd cognac.

FIRMIN: Als gij graag ne kleine wilt met zwarte haar dan drink ik cola. Hebt ge graag nen blonde dan drink ik melk.

LEO: Dan krijgt ge niks te drinken.

FIRMIN: Dan zal 't een kletskopke worden, vrees ik.

LEO: Hebt gij pillen gepakt?

FIRMIN: Welke pillen?

LEO: Vitessepillen!

FIRMIN: Nee, dat heb ik niet nodig. Elke naakte vrouw doet m'n hoofd op hol slaan!

LEO: Wie zegt dat Connie naakt is?

FIRMIN: 't Is toch de bedoeling dat er iets gebeurt hé.

LEO: Ja, maar ook niet meer dan dát!

FIRMIN: Ik kom niet om uw slaapkamer te schilderen, hé Leo!

LEO: En ik hoop dat ge 't hele lichaam van Connie niet van naaldje tot draadje onderzoekt hé!

FIRMIN: Waarom niet?

LEO: Ge moet toch maar op één plaats zijn.

FIRMIN: Aan elk feest gaat toch een receptie vooraf.

LEO: Maar niet aan dit feest.

FIRMIN: (veert van z'n stoel, wrijft goed geluimd vrolijk in z'n handen) Hoe zit 't, mag ik eraan beginnen?

(deurbel rinkelt)

FIRMIN: Komen er nog kandidaten...?

LEO: Nee.

FIRMIN: Wie belt daar dan aan de voordeur?

LEO: (zenuwachtig) Ge gaat dikwijls zien dat er bezoek komt als ge met zo'n plannen zit hé.

(Leo laat Toebak binnen. Die komt met een kruiwagen vol rapen binnen)

TOEBAK: Alàààf...!

LEO: (ad kruiwagen met rapen) Wat is daar de bedoeling van, Toebak?

TOEBAK: Firmin zal nogal gas kunnen geven als hij al die rapen naar binnen speelt! En 't zijn verse want ze komen recht uit mijnen hof.

(Firmin maakt een gebaartje naar Leo dat Toebak wel echt getikt is)

TOEBAK: (fluistert stil tot Leo, ad Firmin) Ik zou maar voorzichtig zijn met die gast, of het zal bij die ene keer niet blijven!

LEO: Meent ge dat?

TOEBAK: Ik ken dat soort venten. Vandaag moogt ge 't weten. Morgen komen ze terug als gij niet thuis zijt. En binnen veertien dagen zijn uw meubels weg! En uw vrouw, èn uw geld èn uw auto.

LEO: (valt uit de lucht) Mijnen auto...?

TOEBAK: En ge moet verhinderen dat 'm uw vrouw observeert en bepotelt.

LEO: Hoe moet ik dat doen?

TOEBAK: Daar zijn toch middeltjes tegen, al trekt ge ne zak over zijne kop!

LEO: Ge hebt gelijk. Dat brengt me op een goed idee. (tot Firmin) Kunt gij eens efkes meekomen naar de keuken?

FIRMIN: Waarom?

LEO: Ik heb nog een verrassing voor u!

(Leo met Firmin af naar de keuken na een vette knipoog van Toebak)

TOEBAK: (spuwt in z'n handen) 't Zal er gaan stuiven! (gaat stiekem aan deur van slaapkamer luisteren en loert door het sleutelgat, dan gemaakt hoestje)

CONNIE: (OFF) Firmin...?

TOEBAK: (imiteert gebrekkig de stem van Firmin) Jààà...!

CONNIE: (OFF) Ge moogt al binnenkomen.

TOEBAK: (verwonderd bij zichzelf) Ikke...? (dan enthousiast) Laat de boeren maar dorsen, wij zullen niet morsen! (stroopt z'n mouwen op, trekt z'n broek nog eens op, stamp met een voet achteruit en imiteert het geluid van een bronstige stier) Wacht efkes...! Ik moet nog een vitessepilleke pakken! (bijt nog snel enkele grote stukken uit een raap) Ge zult 't vuur er nogal zien uitvliegen...!

(Toebak maakt een vreugdedansje. Deurbel rinkelt)

TOEBAK: Wie kan dat weer zijn?

(Toebak laat een nieuwsgierige Mie binnen waardoor hij weer bijna over het trapje struikelt)

TOEBAK: Oh, gij zijt 't. Gij ruikt ook weer iets zeker?

MIE: (nieuwsgierig stil ad slaapkamer) Zijn ze al bezig...?

TOEBAK: (ad raap) Ikke wel! Ziet ge dat niet? (presenteert haar de raap) Ook eens bijten, Mie?

(Connie steekt haar hoofd binnen aan deur van slaapkamer. Ze vraagt mimisch met haar wijsvingertje of Toebak even tot bij haar komt. Toebak likkebaardt, gooit z'n spieren los en gaat richting Connie)

MIE: Hela, wat gaat gij daar doen, Toebak?

TOEBAK: Van mijne nestel geven. Waarom?

MIE: Pas op uw tellen, hé playboy!

(Maar Connie stopt hem enkele punaises in handen)

TOEBAK: Wat moet ik met die punaises doen?

CONNIE: Teruggeven aan Leo. En zeg hem dat hij vreselijk bedankt is met die dingen in bed te leggen. (weer af)

TOEBAK: (tot Mie, ad punaises) 'k Geloof dat de Leo een paar valstrikken gespannen heeft! Als ge daar met uw kont in gaat zitten dan kunt ge op één twee drie jodelen gelijk Bobbejaan Schoepen!

(Leo komt van keuken. Hij laat de deur open)

LEO: Allé mensen, we zijn bijna zo ver hé. En de dekhengst zal niet al teveel streken kunnen uithalen!

MIE: Waarom niet?

LEO: Kijk maar eens...!

(Leo blikt naar de keukendeur waar Firmin nu verschijnt. Hij draagt dikke wollen handschoenen, z'n beige overjas en een oude motorhelm)

TOEBAK: Wat is daar de bedoeling van, Leo?

MIE: 't Is begot just Willempie!

LEO: Dat zal ervoor zorgen dat ze niet helemaal uit de bol gaan bij de party. 't Is een studiereis en gene snoepris!

MIE: Maar die mens kan niet eens met zijn handen voelen waar dat 'm blijft!

LEO: (met geniepig lachje naar Toebak) Hij heeft z'n handen niet nodig. Trouwens, 't mag niet naar nòg smaken! (opent een oogje met z'n vinger) Hela..., om den deze te vangen moeten ze vroeger opstaan hé!

FIRMIN: (niet goed in z'n vel) Jamaar Leo, dat kan nu toch niet meer hé!

LEO: En ik EIS dat ge niks van die dingen uittrekt of ik zal bij u ook eens iets uittrekken! Iets dat ge gegarandeerd méér gaat missen dan uw schoenen...!

FIRMIN: (gedepriemd) Dan zullen we 'r nu maar aan beginnen zeker!

TOEBAK: (stopt nog snel twee rapen in Firmin z'n handen) Hier, pak aan!

FIRMIN: Wat moet ik daarmee doen in de slaapkamer?

TOEBAK: Da's voor onderweg, als uwe motor moest stilvallen!

LEO: Ge vergeet nog iets! (zet een donkere stofbril bij Firmin op)

FIRMIN: Jamaar zèèèèg...! Ik zie zo gene steek!

LEO: (met binnenpretjes) Da's ook de bedoeling.

(Men duwt Firmin richting slaapkamer, maar eerst loopt die nog tegen de deurstijl)

MIE: Sjans dat 'm nen helm op zijne kop heeft!

LEO: Zijt ge gereed? (opent de slaapkamerdeur)

TOEBAK: Altijd rechtdoor en op tijd afdraaien.

FIRMIN: (aanvalskreet) Caramba...!

(Firmin af langs slaapkamer. Men sluit de deur achter z'n rug. Leo blijft aan de deur staan luisteren. Mie en Toebak zetten zich aan tafel)

TOEBAK: (tot Leo) Ge hebt schrik dat 'm ermee gaat lopen zeker?

LEO: Ik moet toch horen waar dat ze blijven!

TOEBAK: Zo aan de deur staan luisteren..., dat is 't ook niet, Leo.

MIE: Dat maakt 't alleen maar erger voor u.

TOEBAK: Kom hier efkes bij ons aan tafel zitten en denk aan iets anders!

(Leo zet zich met tegenzin bij aan tafel)

MIE: Allé, we zullen eens zien wat 'm er van terecht brengt.

TOEBAK: (breekt de stilte met lachje) 't Is precies of we gaan met den bok naar de geit! 't Enige verschil is dat 't hier gratis is, ha ha...!

LEO: (streng, gespannen) Toebak, zo moet ge niet gaan beginnen hé.

TOEBAK: Sorry Leo. Maar 't is eigenlijk toch waar hé.

MIE: (ad slaapkamer) Zoudt ge dat horen als dat in de saccoche is?

TOEBAK: Da's zeker dat! Een konijn schreeuwt toch ook als de rammelaar er efkes bij in 't kot zit!

(Leo begint de loop van z'n pistool op te poetsen. Mie en Toebak bekijken Leo. Als die hun wantrouwige blikken merkt, zet hij een versnelling hoger)

MIE: (tot Leo, ad pistool) Zorg dat er nog iets overschiet van dat pistool hé!

LEO: (prikkelbaar) Och, laat me gerust! (poetst verder)

(Toebak slaat de krant open. Mie wil ook een deel)

TOEBAK: Wat zit gij aan mijn gazet te prutsen?

MIE: Geef mij ook eens een stuk!

TOEBAK: Ik wist niet dat gij kon lezen.

MIE: Ik wil alleen de prentjes bekijken.

(schermutseling als Toebak de krant verdeelt tussen hem en Mie. Op de achtergrond horen we even een vreemd piepend geluid)

MIE: (eist stilte) Psssst...!

TOEBAK: Wat is 't, Mie?

MIE: Ik hoor iets...!

LEO: Ge droomt wel zeker.

TOEBAK: Da's niks, Leo. Ons Mie hoort altijd geluiden die er niet zijn.

MIE: Da's niet waar, rattekop!

(We horen weer dat scherp piepend ritmisch geluid op de achtergrond)

TOEBAK: Psssst...! Nu hoor ik 't ook...!

MIE: Precies iemand die zijnen bromfiets probeert in gang te stampen. Maar zijne

moteur slaagt niet aan!
 TOEBAK: Och Mie, wat kent gij daarvan!
 MIE: Wat is dat dan...??
 TOEBAK: Dat moet ge nog vragen, als er hier iemand een paar meter verder aan 't steigeren is!
 MIE: Amaai, als dat van olleke bolleke riebesolleke is... dan geeft die veterinaire nogal ka-ka-katoen...! (krijgt tik van Toebak)
 LEO: Da's de wind. Mie, kunt gij de ramen in de wapenkamer eens gaan dichtdoen? En doe die van de zolder ook maar dicht.
 MIE: (staat recht, dan tot Toebak) Gij zit toch altijd met vieze gedachten in uwe kop, hé mestkever!

(Mie af naar wapenkamer. Leo poetst verder en ontwijkt een onmiddellijk oogcontact met Toebak)

TOEBAK: (neemt Leo bij de arm, dan stil ad slaapkamer) 't Is daar binnen wel stillekes, hé Leo...!
 LEO: Probeer me niet op stang te jagen, hé Toebak.
 TOEBAK: Ik denk dat de Firmin nu aan 't eerste bedrijf zit...! Nu doet 'm zijne zonnebril af...! Nu zijnen helm...! Nu doet 'm z'n handschoenen uit...! Nu zijne overjas...! En nu..., nu doet 'm het licht uit...!

(Leo kan de druk niet meer aan, staat recht en plots gaat z'n pistool af. Een luide knal galmt door de kamer. Toebak duikt angstvallig onder tafel. Leo volgt hem)

LEO: (komt weer tevoorschijn, dan in paniek) Wat was dat...?
 TOEBAK: (komt nu ook met z'n hoofd boven water) Volgens mij zit die veterinaire al vele verder dan wij allebei denken...!
 LEO: Oh ja...? Wat voor wapen gebruikt die dan eigenlijk wel?
 TOEBAK: (erg behoedzaam) Als er nog maar een stukske over blijft van uw Connie...!
 LEO: (windt zich uitermate op) Maar dat zal niet pakken...!

(Leo gooit pistool op tafel, stroopt z'n mouwen op en stormt onder luid rumoer richting slaapkamer, maar wordt bij de deur tegengehouden door Toebak)

LEO: Ik zal dat venijnig ventje eens laten kennismaken met mijn vuisten! De smeerlap...! De vrouwenzot...! De achterbakse hypocriet...! (wordt in bedwang gehouden door Toebak)

(Plots komt Firmin mistroostig van de slaapkamer. Hij heeft geen broek meer aan maar nog wel z'n overjas)

TOEBAK: Is 't al gedaan...?
 FIRMIN: Nee.
 TOEBAK: Hoe nee...??

FIRMIN: 't Lukt me niet!

LEO: Wàt lukt u niet?

FIRMIN: De natuur werkt niet mee.

TOEBAK: Pak nog een raap!

FIRMIN: Nee, ik walg van rapen.

TOEBAK: Wil ik anders een potteke kruipolie gaan halen?

FIRMIN: Nee, geen hulpmiddelen alstublieft. 't Is mijn eigen instrument dat me in de steek laat.

TOEBAK: Oh, 't is UW instrument. (heeft nog een ander idee) Ik heb thuis nog een paar van die sexboekskes onder m'n kopkussen liggen. Wil ik die eens rap gaan halen?

FIRMIN: Nee!

LEO: En hoe is 't met Connie?

FIRMIN: Goed zeker.

LEO: Wat was ze aan 't doen?

FIRMIN: Aan 't lezen.

LEO: Wat voor iets?

FIRMIN: Gij zijt nogal nieuwsgierig zèg.

LEO: Kom, zeg op, Firmin!

FIRMIN: Die nieuwe roman. Hoe heet 'm ook alweer?

TOEBAK: 'Foefelen met Firmin', ha ha!

(Firmin gaat terug richting slaapkamer)

LEO: Wat gaat jij doen?

FIRMIN: Nog eens een poging ondernemen! (af langs slaapkamer)

LEO: (windt zich aardig op) Zo niet, hé kereltje! (gaat richting slaapkamer)

TOEBAK: Wacht eens efkes, Leo! (geeft Leo nog een raap mee) Zeg dat 'm die nog maar bij in z'n kas slaagt!

(Leo af langs slaapkamer, maar hij moet direct vluchten omdat er verschillende voorwerpen om z'n hoofd vliegen, ook de raap is daarbij)

LEO: Zo ver is 't al gekomen. Ik ben nog genen baas meer in m'n eigen slaapkamer!

TOEBAK: (troostend met bemoedigend schouderklopje) Nog efkes Leo, en dan is 't gebeurd!

LEO: (pept zich op, steigert) Nog efkes, nog efkes...! Dat kan zo nog nen hele avond duren! Zelfs een stuk tot in de nacht..!

(Mie komt binnen van wapenkamer)

MIE: (ad slaapkamer) Is dat spelleke nog niet gedaan daar?

TOEBAK: Waar klapt gij van? 't Is nog niet eens begonnen! (bits) En kunt gij nu eens efkes zwijgen, Mie?

MIE: Waarom?

TOEBAK: Anders horen we niks.

LEO: Wat wilt gij eigenlijk horen? Zo'n bevruchting maakt toch geen lawaai!

TOEBAK: Ik heb vroeger op school geleerd dat er een belleke ging rinkelen als 't prijs was.

(deurbel rinkelt plots)

TOEBAK: (veert van z'n stoel en vervolgt) Voilà..., wat heb ik u gezegd! Daar hebt ge 't al se...! 't Is in de saccoche, Leo. (schudt hem de hand) Proficiat!

MIE: Dat was wel de deurbel, hé kieke!

TOEBAK: Oh ja?

(deurbel rinkelt opnieuw)

LEO: Allé, wie kan dat nu nog zijn? 't Is precies of heel België staat hier vandaag aan mijn voordeur te bellen!

MIE: Misschien zijn dat de burenen die komen reklameren voor 't lawaai!

(Leo laat Yvonne en de Kapitein binnen. Kusje voor Leo)

LEO: Wat komt ge doen? Ge mocht vandaag toch niet komen!

YVONNE: Waarom niet?

LEO: Er was u toch gezegd dat er hoog bezoek ging komen!

YVONNE: (ad Mie en Toebak) Toch die twee vuil rioolratten daar niet zeker?

TOEBAK: Niet teveel achter mijne rug klappen hé, of ik zal eens komen helpen!

YVONNE: Waar zit ons Connie?

LEO: (in moeilijkheden) Euh..., dat weet ik niet. Nee, ik weet 't niet.

TOEBAK: Ik ook niet.

MIE: En ik ook niet!

LEO: (verzint plotseling) Och ja, da's waar ook. Connie is aan 't schilderen. Maar ze wil niet gestoord worden!

(Yvonne en de Kapitein nemen plaats aan tafel. Spannende stilte, zonder woorden maar met veel mimiek. De Kapitein wil een sigaar opsteken, maar Leo dropt de sigaar in de vuilbak)

KAPITEIN: Wat doet ge nu?

LEO: Dat is heel slecht voor 't milieu!

KAPITEIN: Maar dat was nen dure Havana!

LEO: Dat interesseert me niet. Al was dat nen tralala!

(plots voor iedereen duidelijk hoorbaar een kort gekreun uit de slaapkamer)

YVONNE: Wat was dat...?

TOEBAK: (verzint snel) De kat van hierneffen die krols staat.

LEO: (vervolgt) En die bij ons op de vensterbank komt schuilen tegen de wind.

MIE: Sinds wanneer hebben die een kat...? Die hebben toch altijd ne grote hond gehad...?

(Toebak wil met een vette knipoog aan Mie duidelijk maken dat ze wel iets

anders bedoelen, maar Mie snapt het niet)

MIE: Wat hebt gij aan uw oog, Toebak? Precies dat ge een meel-oog krijgt!

TOEBAK: (wijst naar het topje van z'n legerbotine, dan dreigend) En als ge nu niet gaat zwijgen dan zal ik seffens mijne 45 eens efkes van de grond lichten hé...!

MIE: Wat heb ik nu weer verkeerd gezegd?

TOEBAK: (tot Yvonne, ad Mie) Ge moet op haar niet letten, madam. Ze is ooit eens van de vuilkar gevallen en had ik haar niet opgeraapt dan had ze daar nog altijd gezeten!

YVONNE: (tot Leo) Hebt ge al een afspraak gemaakt met de dokter om u te laten onderzoeken?

LEO: Nee, daar heb ik nog geen tijd voor gehad.

YVONNE: Ge gaat zolang wachten tot het te laat is, hé jongen!

LEO: Ik zal de volgende keer met de Kapitein meegaan dan kunnen we met één auto rijden.

KAPITEIN: (ad Leo) Die snotneus heeft gene legerdienst gedaan. Misschien is dat de reden dat 'm z'n manneke niet kan staan!

MIE: (verbetert) Ge bedoelt, z'n vrouwke...!

LEO: (stelt zich stoer op met handen in z'n zijde) En wie vertelt hier dat ik m'n manneke niet kan staan...?

MIE: (verspreekt zich) Allé Leo, waarom ligt die vreemde vent dan bij Connie in bed? (krijgt terstond een duw van Toebak opdat ze zou zwijgen)

KAPITEIN: Hoe kunt ge nu nen oorlog winnen als ge altijd met losse poeder schiet?

YVONNE: Volgens mij kan 'm binnenkort z'n wapen naast die ander antieke wapens in de wapenkamer hangen!

LEO: Wat hebt gij gegeten?

YVONNE: Waarom?

LEO: Omdat ge mij hier in 't bijzijn van ander mensen weer goed aan 't vernederen zijt!

YVONNE: Ik heb altijd al geweten dat ge geen partij waart voor ons Connie. (ad pistool) Veel meer dan verzamelen van wat oud verroest ijzer heeft er nooit ingezeten.

TOEBAK: 't Heeft er wel ingezeten..., maar 't is opgedroogd!

YVONNE: Ik bedoel, om vooruit te komen. Wat reklameslogans verzinnen. Dat kan iedereen. Daar moet ge niet voor naar school geweest zijn.

LEO: Ik vind wel dat ge me zwaar onderschat. Héél zwaar!

KAPITEIN: Hij was beter een meisje geweest, dan hadden we 'm nooit gekend.

TOEBAK: Maar ik misschien wel. In plaats van ons Mie...! Wie weet!

LEO: (schiet uit z'n vel, tot iedereen) Als er vanaf nu nog ene een opmerking heeft aan mijn adres, die schop ik eigenhandig op straat! Verstaan...?

MIE: (steekt voorzichtig haar vingertje op) Leo...?

TOEBAK: (trekt haar vinger naar beneden, dan fluisterend) Stil Mie, die schopt echt zenne...!

(deurbel rinkelt)

TOEBAK: Volk in de winkel, Leo.
LEO: (kordaat) Ze kunnen de pot op...!

MIE: Ik zal wel eens gaan opendoen. (af naar hall)

YVONNE: (ad Mie) Leo, dat kunt ge toch niet toelaten! Als dat nu eens hoog volk is!

TOEBAK: Dan gebruikt ons Mie het trapladderke wel.

YVONNE: Die mensen gaan nog denken dat ze in den dierentuin zitten!

TOEBAK: En wat zijt gij dan...? Het kalf van Mozes...?

(Mie laat Lisa-Lisa binnen)

LISA-LISA: Is Firmin hier?

TOEBAK: Niks van gezien. (houdt z'n hand op haar mond als Mie wil gaan praten)
En ons Mie ook niet!

LISA-LISA: Hij heeft nochtans gezegd dat hij hier een huisdier moest onderzoeken.

TOEBAK: (bij zichzelf) Ja, hij is de koorts al aan 't pakken met zijnen thermometer!

LEO: Ik heb Firmin vandaag nog niet gezien.

LISA-LISA: Waar zit die dan?

YVONNE: Gij hebt toch geen huisdieren, hé Leo?

LEO: Jawel! Wist ge dat niet? (tracht zich te redden) Ne kanariepiet. Van gisteren.

YVONNE: Waar zit die dan?

TOEBAK: Euh..., in de slaapkamer. En 't is ne schone hé. Als 'm nog wat meer pluimkes krijgt dan gaat 'm zeker kunnen vliegen tegen 't einde van de week.

(we horen weer een kort gekreun vanuit de slaapkamer)

YVONNE: Pssst...! Luister eens!

LISA-LISA: Wat was dat?

KAPITEIN: De kat van hiernaast.

MIE: Dan zal ze die kanariepiet nu wel aan 't opeten zijn!

TOEBAK: Die beesten moeten ook leven.

(Iedereen zit ondertussen weer. Lisa-Lisa en de Kapitein kunnen het blijkbaar goed met elkaar vinden tijdens hun stil gesprek)

MIE: (breekt de algemene stilte) Dan zullen we maar wachten tot 't gebeurd is hé!

YVONNE: Tot "wat" gebeurd is...?

MIE: Wel euh,... (krijgt weer een tik van Toebak en vervolgt dan) Tot de koffie gereed is hé.

LEO: Daar is gene koffie meer.

(op de achtergrond gaan Lisa-Lisa en de Kapitein arm in arm naar de wapenkamer)

YVONNE: (heeft dat gemerkt, dan tot de Kapitein) Hela...! Waar gaat gij naartoe met die juffrouw?

KAPITEIN: Ik ga haar de wapenkamer van onze schoonzoon eens tonen.

YVONNE: Toon haar UW wapenkamer maar niet, of ge kunt seffens uw uniform aan de kapstok hangen!

LISA-LISA: (plagend) Ik voel nochtans wel iets voor mannen in uniform.

(Lisa-Lisa en de Kapitein liefjes af langs wapenkamer)

LEO: (pesterig tot Yvonne) Ik zou maar oppassen met uwe Kapitein want die Lisa-Lisa is er ook niet vies van! 't Zou de eerste keer niet zijn dat ze met iemand z'n medailles gaat lopen!

YVONNE: Ik zal U meesturen dan moet ze gene schrik hebben dat er iets van komt!

LEO: (gekrenkt) Gij zijt ne nagel aan mijn doodkist. Gij hé..., gij hebt mij...

TOEBAK: (onderbreekt, probeert te kalmeren) Mensen, mensen...! Heb elkander lief, sprak de paus en de Amerikanen gooiden een atoombom op Hiroshima.

(Connie gekleed in nachtjapon en Firmin die z'n broek terug aan heeft maar nog steeds vermomd is met helm en stofbril, komen beiden van de slaapkamer)

CONNIE: (verontwaardigd als ze haar moeder merkt) Ma...? Wat komt gij hier doen....?

YVONNE: En wat doet gij met die vreemde man in de slaapkamer? En nog wel in uwe nachtjapon...?

LEO: Dat is euh..., euh...

TOEBAK: (redt Leo) Dat is de gynecoloog. Ziet ge dat niet? Hij heeft z'n handschoenen nog aan.

YVONNE: Komen die tegenwoordig al op huisbezoek?

MIE: Hij heeft ne nieuwe bromfiets gekocht en wou hem eens graag testen.

YVONNE: En hoe is 't onderzoek verlopen?

FIRMIN: (glunderend) Perfect madam. (stuit op vurige blik van Leo)

YVONNE: Zat er beweging in de zaak, dokter?

FIRMIN: Meer dan nodig.

LEO: (onder de gordel) Dat zal wel niet lang duren want Lisa-Lisa is ook hier!

FIRMIN: (schrikt niet weinig) Is dat echt? Waar is die dan?

LEO: Die is aan 't stoeien met de Kapitein in de wapenkamer.

YVONNE: (bekijkt Leo wantrouwig, veert plots recht) Als dat waar is dan gaat ge hier wat zien...! (wil af naar wapenkamer, maar net nu komen de Kapitein en Lisa-Lisa uit de wapenkamer)

KAPITEIN: (nog liefjes tot Lisa-Lisa) Ge moet bij ons ook maar eens op bezoek komen, dan kan ik u al mijn diploma's laten zien.

(Yvonne sleurt de Kapitein mee richting hall)

TOEBAK: Pas op voor 't trapke!

YVONNE: (dan chagrijnig tot Kapitein) Daar komt bij ons niemand op bezoek! Verstaan?

KAPITEIN: Ik ben, wel "Kapitein" hé madameke, dus ik beslis...! (krijgt een kort applausje van Leo en Toebak)

YVONNE: (luidruchtig tot Kapitein) Al waart gij de paus van Rome! En als ge nu niet gaat zwijgen dan zal ik u seffens nog eens een medaille geven op een plaats waar dat ge er nog geen hebt...!

KAPITEIN: (bekijkt z'n borst) En waar is dat?

YVONNE: (gedecideerd) Op uw oog...!!

(Yvonne en de Kapitein af. Alle ogen worden op Firmin en Connie gericht)

MIE: (tot Connie) En...? Is 't meegevallen...?

CONNIE: Zo'n dingen vallen altijd mee, hé Mie.

MIE: Dan zou ik maar dadelijk een zwangerschapstest gaan doen.

CONNIE: Dat is veel te vroeg.

LEO: Ga dat toch maar doen, Connie. Ge weet nooit en dan is 't resultaat snel bekend.

CONNIE: Gaat ge mee naar de keuken, Mie? Dan kunt ge eens kijken hoe dat zoiets werkt.

TOEBAK: Dan ga ik ook eens mee. Ge weet nooit waar 't goed voor is!

(Toebak en Mie met Connie af naar keuken)

LISA-LISA: Over welk resultaat gaat dat hier, als ik vragen mag?

LEO: Wel, ga efkes zitten want dat is een heel lang verhaal.

LISA-LISA: (ad Firmin) En wie is dat?

LEO: Als ik zeg dat 't de loodgieter is dan gaat ge me toch niet geloven!

LISA-LISA: Die schoenen komen me nochtans bekend voor. (trekt plots Firmin z'n stofbril af, dan verbaasd) Firmin...?

FIRMIN: (minder overtuigend) Lisa-Lisa...!

LISA-LISA: Ik wist dat gij 't waart! (monstert z'n kleren) Wat is de bedoeling hiervan?

FIRMIN: Wel, dat zal Leo u eens onmiddellijk in geuren en kleuren gaan uitleggen.

LEO: Ikke...? Waarom ikke...? Kunt ge dat zelf niet?

FIRMIN: Nee, want gij zijt den opdrachtgever!

LISA-LISA: (eist verantwoording) Kan nu eens eindelijk iemand vertellen wat hier gaande is?

LEO: (met horten en stoten) Wel euh..., 't is allemaal heel simpel. Connie die kan niet euh..., ik ben euh..., waarschijnlijk euh..., eigenlijk...! Allé, dat denken de meesten toch.

LISA-LISA: (kordaat streng) Wat zijt gij, Leo...?

LEO: (kotst het eruit) Nen os...!

LISA-LISA: Nen os...??

LEO: Maar ik zal Connie eens gaan roepen en dan kan zij het u allemaal uitleggen. Van vrouw tot vrouw lukt dat beter. (bij de keukendeur, roept naar binnen) Connie, kom uw probleem eens opbiechten bij Lisa-Lisa!

(Connie komt van slaapkamer)

CONNIE: (ad Lisa-Lisa) Weet zij 't al?

LISA-LISA: Wat zou ik moeten weten...?

LEO: (tot Connie) Ik vind dat Lisa-Lisa dat ook moet weten?

FIRMIN: Zoudt ge dan eerst mijn mening eens niet vragen, mensen?

CONNIE: (tot Lisa-Lisa) Daar valt eigenlijk niet veel op te biechten. We denken dat Leo op droog zaad zit en daar ik graag een kindje heb heeft Firmin ons z'n

goed hart getoond en voor ene keer de rol van Leo overgenomen in 't bed.

LISA-LISA: In 't bed...??

LEO: Maar dat was potverdekke zwaar tegen mijn goesting hé!

FIRMIN: (streelt zelf op de wonde) En bij mij ook!

CONNIE: Waarom doet ge 't dan?

FIRMIN: Dat is de schuld van Leo!

LEO: Ja, steek de schuld maar weer op mij. Ik voel me de laatste dagen hier meer ne wandelende vuilbak die alles moet slikken!

(Lisa-Lisa lacht zich te pletter)

LEO: (verwonderd tot allen, ad Lisa-Lisa) Wat is daar nu aan om te lachen?

LISA-LISA: Firmin, nen dorpsstier...? Laat me niet lachen! Daar zal ook niet veel van in huis komen, vrees ik.

LEO: En waarom niet?

LISA-LISA: Misschien dat ge dat nog niet weet, maar Firmin is al jaren onvruchtbaar...!

(Firmin durft z'n hoofd niet meer oprichten en staat er wat onfortuinlijk bij)

CONNIE: Wie zegt dat?

LISA-LISA: De dokters die hem onderzocht hebben natuurlijk.

LEO: (ad Firmin) Wat komt die hier dan doen?

LISA-LISA: Een snoepreisje meepikken, vermoed ik.

LEO: (haalt fel uit naar Firmin) Oh..., dat vind ik smerig van u...!

CONNIE: En dit is mijn gedacht daar over! (geeft Firmin een rake tik tegen z'n wang)

LEO: En dat is mijne cadeau...! (geeft Firmin een rake schop onder z'n achterste)

(schermutseling als Leo en Connie op Firmin willen stuiken. Lisa-Lisa haalt de kemphanen uit elkaar)

LEO: Gij se leugenaar...!

CONNIE: Sexmaniak...!

LEO: Onderkruiper...!

FIRMIN: Mag ik me nog verdedigen, ja?

CONNIE: Ge hebt geen argumenten om u te verdedigen!

LISA-LISA: (vervolgt venijnig stil tot Firmin) Dat gaat uwen beste dag niet worden, kereltje! Wacht maar tot we straks thuiskomen...!

(Firmin krijgt de ellende van de hele wereld over zich heen gestort. Op de achtergrond rinkelt de telefoon. Connie neemt op en voert een stil gesprek door de telefoon)

LEO: (tot Firmin) En dat noemt zich boezemvriend! Ik ga klacht indienen bij de vereniging van veterinairs! Goed geweten! En daar zullen ze uw licentie van dierenarts afpakken. Daar zal ik wel eens voor zorgen! Connie en mij zoiets aandoen! Ge moest verlegen zijn! Ik heb twee nachten niet geslapen en

Connie hare bloeddruk is de hoogte ingeschoten zodat we die de eerste weken ook al niet meer terugzien! Niet waar, Connie...? Connie...? Connie...?

(Connie heeft ondertussen de hoorn ingehaakt en staart roerloos voor zich uit)

LEO: Connie...? Wat is er, schat...? Ge staat daar precies of dat ge een levend marsmanneke hebt gezien!

CONNIE: 't Was de gynecoloog aan den telefoon!

LEO: En wat wist 'm? Ik ga me niet laten onderzoeken hé!

CONNIE: Hij belt mij om te zeggen dat hij de vorige keer een klein foutje gemaakt had.

LEO: (begint opnieuw door te draven) Maar dan betaal ik die niet hé! Daar mag 'm zeker van zijn hé! Ik wil niet dat...

CONNIE: (onderbreekt stil) Leo...?

LEO: Ja Connie?

CONNIE: Ik ben wèl zwanger!

LEO: Ja, dat kan goed zijn. Maar ik... (dan aan de grond genageld) Watte...?

CONNIE: Verstaat ge me niet goed? Ik ben ZWANGER...!!!

LEO: (nu dringt het pas echt tot hem door) Dan is 't kindje dus toch van mij! (jodelkreet, uitzinnig van vreugde, wipt in de zetel, springt er weer uit, is plots heel bezorgd om Connie) Zet u maar in de zetel, Connie. (duwt iedereen opzij terwijl hij haar erg voorzichtig naar de zetel leidt) Moet ik een kussen achter uwe rug stoppen? Leg uw voetjes maar op de salontafel. Ik zal een glaasje melk voor u gaan opwarmen, met wat honing.

(Leo wil naar keuken maar stuit bij de deur op Mie en Toebak die enthousiast binnenkomen)

MIE: (geestdriftig) Wilt ge nu eens iets weten, mensen...?

TOEBAK: (herhaalt met de handen tevreden in z'n zakken) Ja, wilt ge nu het laatste nieuws eens horen...?

CONNIE: (haakt geestdriftig in) Mie, ik ben zwanger! De gynecoloog heeft me net getelefoneerd.

MIE: Da's nog niks!

CONNIE: Hoe da's nog niks...?

MIE: Ik ben ook zwanger...!

LEO: Hoe...?? Nu kan ik toch efkes niet meer volgen! (moet er even van gaan zitten)

MIE: Ja, volgens de zwangerschapstest ben ik zwanger.

CONNIE: Hoe kan dat nu...?

MIE: Daar verschijnt toch een bruin kringeske op dat testblaadje.

CONNIE: Ja, dan is 't prijs.

LEO: Is dat echt?

TOEBAK: Ik geloof er niks van!

MIE: Waarom niet, ongelovige Thomas dat ge daar staat?

TOEBAK: Omdat ik volgens die zwangerschapstest OOK zwanger ben. Hier, kijk

- maar! (toont het resultaat)
- MIE: Natuurlijk, stomme kloot, ge hebt mijn potteke water gebruikt!
- TOEBAK: Mocht dat niet dan...? IK heb toch de test gedaan!
- MIE: Ja, maar ge moet zelf een potteke vullen met uw eigen water!
- TOEBAK: (valt uit de lucht) Ooooh...! Zit dat zo! (met de hand op z'n hart) Was me dat verschieten zèg...! Ik zou begot niet weten langswaar er die kleine moest uitkomen!
- LEO: (behoedzaam) Mensen, mag ik vragen om niet zoveel lawaai te maken, want dat is heel slecht voor de jonge moeders die hier binnen zijn hé.
- MIE: Maar dan ben ik NOG zwanger hé.
- LEO: Ik peins dat uw machien gerepareerd is, Toebak!
- TOEBAK: Da's niet moeilijk. De laatste dagen hoort ge hier over niks anders meer klappen.
- CONNIE: Ge gaat vader worden, Toebak. Binnen negen maanden zit gij met ne blèter op uwe schoot.
- TOEBAK: (spastisch lachje) Heu heu..., een klein Toebakske op komst. 't Is begot niet te geloven!
- LEO: Dan kunnen onze kindjes samen hun plechtige communie doen.
- TOEBAK: Volgens mij zit 't 'm in de sexboekskes die onder m'n kopkussen liggen.
- MIE: Zijt ge weer bezig, Toebak? Daarom mocht ik de laatste weken geen verse lakens op ons bed leggen...!
- CONNIE: Wat ne mens toch allemaal onder z'n kopkussen steekt hé!
- LISA-LISA: (wat dichtert tot bij Firmin) Als dat zo zit dan wil ik ook een kindje...!
- FIRMIN: Okee, ik zal morgen een kunstmatige bevruchting regelen.
- LISA-LISA: Niks van! Ik hou ook niet van dat kunstmatig gedoe!
- FIRMIN: Hoe gaat gij dat dan doen?
- LISA-LISA: (op haar sokken) Misschien kan de Leo dat bij ons eens komen regelen!
- FIRMIN: Als dat maar eens ene keer om de vijf jaar lukt bij de Leo dan gaan we daar ook niet veel aan hebben, vrees ik.
- CONNIE: (geeft haar mening zonder iemand pijn te doen) En ik heb eigenlijk liever dat Leo dat niet doet.
- LEO: Allé Connie, we moeten die mensen toch voorthelpen zeker.
- CONNIE: Nee is nee, Leo...!! Ik ben al dik tevreden als gij hier uw huiswerk maakt.
- TOEBAK: (presenteert zich bij Lisa-Lisa, dan met vette knipoog) Dan zal ik wel eens efkes binnenspringen!
- MIE: Gij springt nergens binnen, hete bok! En als er te springen valt dan moet ge dat thuis maar doen!
- TOEBAK: (tot Leo) Och ja, ik heb nog iets voor u! (haalt z'n zakken leeg en gooit enkele foto's op tafel) Die heb ik gevonden onder uw kopkussen!
- (Firmin wil er stiekem vandoor als Lisa-Lisa de foto's weggraait onder de ogen van Leo)
- LISA-LISA: (monstert foto's) Ja..., wat ne mens allemaal onder z'n kopkussen steekt hé...! (luid tot Firmin die reeds bij de hall is) Firmin...??
- FIRMIN: (hoort het reeds in Keulen donderen) Ja schatteke!
- LISA-LISA: Waar gaat gij naartoe?

FIRMIN: Ik moet vandaag mijne ronde nog doen bij de boeren.

LISA-LISA: Zijt gij dat op die foto's hier, Firmin...?

FIRMIN: (houdt zich voor de domme) Welke foto's...?

LISA-LISA: (ietsje strenger) Voor de laatste keer, zijt gij dat of zijt gij dat niet...?

FIRMIN: (bekijkt de foto's, wil dan ontwijken met een triviaal lachje) Ik heb er wel iets van weg hé, hi hi! (weer een banaal lachje, dan giftig stil tot Leo) Ik dacht dat gij die foto's verstopt had...?

LEO: Ja, maar zoals ge ziet heeft den Toebak ze gevonden!

LISA-LISA: (schiet uit haar krammen) Firmin, weet gij eigenlijk wel dat ge nen doortrapte, achterbakse, smerige vrouwenloper zijt...??

FIRMIN: (gespeeld verbaasd) Wat dat ge nu zegt...!

(Lisa-Lisa begint er op los te timmeren met haar handtas. Firmin vlucht af langs hall, Lisa-Lisa holt achterna)

MIE: Die heeft heel veel sjans dat 'm nen helm op zijne kop heeft staan!

TOEBAK: (schatert) Da's den eerste veterinaire die ik zo rap zie lopen!

LEO: Och, 't is zijn verdiende loon.

CONNIE: Ik heb goesting om ons kindje "Firminke" te noemen als 't ne jongen is.

LEO: Nee, hé Connie!

CONNIE: (met brede smile) Grapke Leo...!

(Connie en Leo zetten zich naast elkaar in de zetel. Ze kussen elkaar liefjes. Toebak en Mie volgen hun bewegingen)

TOEBAK: De liefde is toch schoon, hé Mieke! (legt z'n arm rond haar schouders en geeft haar ook een kusje)

MIE: Da's ook lang geleden dat ge mij nog eens gekust hebt, hé Toebak. Ik geloof dat ge liever ne voorhamer in uw armen hebt dan mij!

TOEBAK: En nu zal ik er eens gaan invliegen se...! (gaat richting hall)

MIE: Oeioei..., was dat alles?

TOEBAK: De rest krijgt ge straks als we gaan slapen!

CONNIE: Zèg Toebak, moet daar eerst niet op gedronken worden?

TOEBAK: Nee, daar heb ik geen tijd voor.

MIE: Moet gij de koeien nog gaan melken, ongeduldige pastoor?

TOEBAK: Nee, ik ga 'tout de suite' een kinderbedje in elkaar lassen.

(Toebak wil af langs hall)

MIE: (roept hem nog na) Pas maar op voor 't trapke!

(Maar Toebak struikelt over het trapje en valt plat op z'n buik op de grond)

TOEBAK: Kunt ge dat nu eens niet wat vroeger zeggen, Mie...?

MIE: Gij zijt er precies niet meer bij met uw gedachten!

LEO: Da's niet moeilijk als ge plots gaat vader worden. Hé Toebak...?

TOEBAK: (kruipt recht en wil af langs hall, daar roept hij enthousiast en op rijm tot eenieder die het wil horen) Bij Van Meeuwen wordt er gepanikeerd, want

den Toebak z'n machien is gerepareerd...! Alàààf...! (af langs hall)

MIE: Al sjans dat zot zijn niet zeer doet! (roept Toebak nog na) Wacht, ik ga mee..., papa! (ook af langs hall)

CONNIE: (friemelt wat aan Leo, wil hem dan liefjes kussen, maar hij verzet zich en staart naar het plafond) Is er iets, Leo...?

LEO: (zit merkbaar nog met vragen, dan aarzelend) Hoe euh... Was dat euh... Ging dat nogal vlotjes euh... met euh... met Firmin...?

CONNIE: (mompelt) Wel euh..., (bevestigt maar dat is toch wat twijfelend) ...ja, dat ging redelijk goed.

LEO: Was hij beter dan ik...?

CONNIE: Moet ik eerlijk zijn?

LEO: Natuurlijk.

CONNIE: (stelt hem gerust) Daar is niks gebeurd, Leo?

LEO: (verbaasd) Hoe daar is niks gebeurd...?

CONNIE: Nee, echt niet.

LEO: En dat gekreun dan...?

CONNIE: Dat was 't bed dat piepte...!

LEO: En van wat piepte dat bed dan?

CONNIE: Van dat laswerk van den Toebak zeker.

LEO: Wat hebt gij dan de hele tijd gedaan op de slaapkamer?

CONNIE: Ik heb biechtvader gespeeld voor Firmin.

LEO: Hoe...?

CONNIE: Ja, Firmin heeft problemen.

LEO: Waarmee?

CONNIE: Dat moet ge nog vragen.

LEO: Met euh...?

CONNIE: Just!

LEO: (glundert met brede smile) Ikke nog niet, hé Connie!

CONNIE: Nee. Al maar sjans. (trekt Leo dicht tegen zich aan) Kom hier mijnen hengst, dat ik u eens goed vastpak...!

(Leo laat een Tarzankreet terwijl hij op z'n borst trommelt, dan intieme omhelzing)

DOEK